

támogatók / *sponsors*

impresszum | *imprint*

fordítás | *translation*: Polyacskó Orsolya
arculat, fotó | *design, photo*: Tolnay Imre
nyomás | *printed in*: Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
nyomdavezető | *director*: Radek József

ISBN 978-615-01-7921-6

Szeifert Judit

Térrétegek és idősíkok

TÉR ÉS IDŐ TOLNAY IMRE MŰVÉSZETÉBEN

Tolnay Imre képeit olyan ellentétes fogalompárokka lehet leírni, mint a rész és az egész, a véletlen és a tudatos, a fény és a sötét, a sík és a tér, a kint és bent, a profán és a szakrális, a személyes és az egyetemes. Mindezt ellenpontozással éri el. Gyakran társít művein matt és fényes, érdes és sima, telített és üres felületeket. Például festményein a festéken kívül egyéb anyagokkal (homokkal, bársonnyal, hálókka, tárgyak lenyomataival) gazdagítja a faktúrákat. Az újítási szándék a múltra utaló tartalmak és formák megjelenítésével társul művészetében. A legújabb technikai eszközöket is bevonva, a megújítási törekvésektől vezérelve művészetében folyamatosan a múltra utaló jelek, faktúrák, nyomok vagy idézetek bukkannak fel, illetve ez a múlttal, általánosabban az idővel való kapcsolat meghatározza művészetének alaptémáit és megjelenítési módjait is.

Ez részben összekapcsolódik azzal a kortárs művészetben tapasztalható jelenséggel, ahol az alkotók művészeti példáért, illetve inspirációért a múltba nyúlnak vissza. A művészek (művészet)történeti, alkotói vizsgálódásainak oka különböző aszerint, hogy a művészet történetéből mit emelnek ki, mivel foglalkoznak; ezek lehetnek fogalmi, módszerbeli, műfaji kérdések, illetve kötődhetnek konkrét mesterekhez vagy művekhez. Ezen a radikális archaizmuson belül kibontakozik a műveknek egy határozottan körvonalazható csoportja, amelyek megjelenésükkel; töredékességükben, leletszerűségükben keltenek archaikus hatást. Ebbe, az általam *lírai archaizmusnak*¹ nevezett tendenciába azon alkotók tartoznak, akiknek festészeti technikájában, munkamódszerében archaikus törekvések nyilvánulnak meg, amelyek következtében maguk a kész művek öltenek leletszerű, töredékes formát, archaikus (s egyben archeológiai) hatást keltve. A lírai jelzőt a műcsoportot (közösen) jellemző visszafogott, természetközeli színek, és az átgondoltan formált felületek indokolják. Az ide sorolható művészek számára az idő a mester és a példa. Ahogy az idő dolgozik: lassan, számunkra szinte észrevétlenül mélyíti el nyomait. Az elkészült képek felülete roncsolt, az idő által megmunkált hatást kelt, ezzel archaizálóa vála a múltra, az időre emlékeztet.

Tolnay Imre grafikai és festészeti tevékenysége is hasonló gondolatiságot képvisel, és ezzel összefüggésben sok esetben archaizáló vagy rusztikusan kialakított faktúrájú képek sorát eredményezte.

¹ A fogalom SZEIFERT Judit: A töredék metaforái. Lírai archaizmus a kortárs magyar festészetben, című írásában került bevezetésre. in: *Új Művészet* 2000/5. 6-11. A szerző azóta több tanulmányt publikált, és 2003-ban, a Vigadó Galériában kiállítást is rendezett e témában. (A *töredék metaforái* kiállítás – 2003. december 18. – 2004. január 31., Vigadó Galéria, Budapest)

Jelenlegi tanulmányomban az idő és a tér – e két meghatározó téma és alaptematika – megjelen(it)ése, illetve kapcsolódásai mentén igyekszem végigtekinteni Tolnay Imre elmúlt három évtizedes alkotói folyamatát.

Fragmentumtól a spirituális térig

Az 1990-es évek elején Tolnay Imre a ráközelítés módszerével élt, és egyre határozottabban a szegmensek megjelenítése vált fő képtémájává. Eleinte az emberi test, az arc, a kéz egy-egy részletét ábrázoló képeket készített (*Kéz*, 1991; *Szem*, 1992). Motívumválasztásában valószínűleg közre játszott egyetemi mestere, Baranyay András (1938–2016) Kossuth-díjas képzőművész filozofikus, melankolikus intim hangulatú műveinek hatása. Ugyanakkor képein az emberi bőr ráncainak, redőinek vonaljátéka egyértelműen előrevetíti további munkáinak fakturális megoldásait.

Kéz 2. | litográfia, 70 x 50 cm, 1991

Hand 2 | lithography, 70 x 50 cm, 1991

1993-tól Tolnay Imre műveinek témája egyre inkább az emberről az őt körülvevő térre helyeződött át. Bár a két ábrázolás (arckép és tér) párhuzamosan jelen volt, de mindkettő az iteráció által kiemelő és absztraháló formában. Valójában

az ember és/vagy környezete által mesélt el *Történeteket* (1993), jelenített meg viszonyrendszereket, *Helyzeteket* (1993). Ezek a munkái is ráközelítések, ahol egy-egy részletre fókuszál. Fragmentumokat jelenít meg, amelyek a kompozíciókon egészzé teljeseznek, asszociációk sorát indukálva.

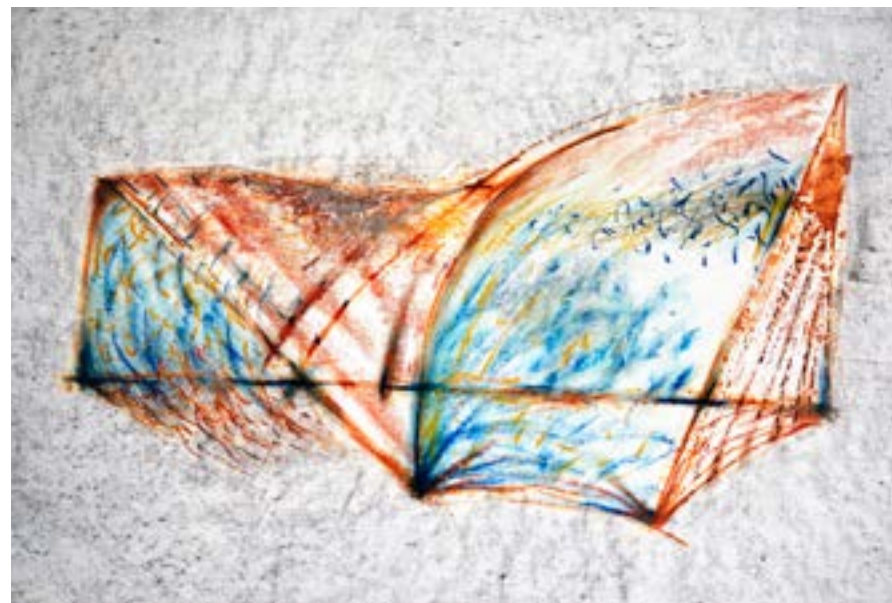
1994-ben készült *Spirituális tér* című litográfia sorozatával azonban rálépett egy új, az előzőekből következő, de a jövő ismeretében mondható, hogy a későbbiek alapvetően meghatározó útra. A tereket vonalakkal, prizmaszerű bontásban, felragyogó fényeik, illetve „csontváz” szerkezeteik felmutatásával jelenítette meg ekkori sorozataiban. A „spirituális tér” cím tematikailag meghatározza az elkövetkező években készült, különböző technikai eszközöket felhasználó képeit és más műfajú művészeti alkotásait, egészen napjainkig.

Spirituális tér 2. | litográfia, 57 x 80 cm, 1994

Spiritual space 2 | lithography, 57 x 80 cm, 1994

Ez a spiritualitás az ábrázolt terekben nem csak direkt módon érhető tetten, hanem akkor is, amikor akár egészen profán helyeket, épületeket jelenít meg. Ilyen például a *Malom* (1996), amelynél a felhasznált technika is különleges, hiszen a merített papír rusztikus felületére rozsdával készítette a képet. A másik, szintén a vas roncsolódásának eredményeként, az idő „romboló-építő” munkájának nyomait hordozó rozsdanyomat sorozat, a *Tizenkét kép* (1997) felületképzésében egészen közvetlenül kapcsolódik az archaizáló szándékhoz is. Itt a rozsdá nem csak megidézésre kerül a faktúra által, de építő elemmé, művészi eszközzé lép elő, konkrétan beépítésre kerül a művészi alkotófolyamatba és az elkészült műbe is.

Tizenkét kép 12. | rozsdanyomat, vegyes t. 50 x 70 cm, 1997

Twelve pictures 12 | rustprint, mixed t. 50 x 70 cm, 1997

Ezekben a sorozatokban a töredékesség, illetve maga a *töredék* a főszereplő, és a kompozíciók szempontjából indifferens, hogy az egy híres rom, műemlék vagy csak egy penészes, hámló, foltos házfal részlete valahol. Hisz ugyanarról tanúskodnak: az idő építő-romboló munkájáról, mely által a képzeletet inspiráló pusztulásformák születnek. A képek olykor naplóbejegyzések, lapszéli jegyzetek, illetve zenei összhangzatok vizuális vetületei. Máskor a faktúrakompozíciók szakrális tartalommal telítődnek, és a keresztény liturgia, a mise részeit idézik. A sötét tónusok súlyosan nehezednek, de fénybe mártott „ecset” festi az árnyakat. A lendületes gesztusok és a simogató karcolások a színes valóságot fekete-fehér álomná, az árnyakat fényre alakítják. A töredék teljessé változik.

Az ugyancsak 1997-ben készült hidegtű sorozaton különböző tartók konceptuális gondolatpárosításokkal jelennek meg (*Esély-tartó; Gesztus-tartó*, 1996), mégis egyértelmű a szakrális (spirituális) utalás – hiszen a szent ereklyetartók asszociációja idéződik fel általuk –, akárcsak a 1998-as színes litográfiákon megjelenő *Bárkák* esetében, amelyek szintén gazdag képzettársítási lehetőséget rejtenek. Az ószövetségi Noé bárkájától, a kereszténységben a vallási közösséget jelölő hajón keresztül, a népet a bárkából tanító Jézus toposzáig (Lukács 5,3) sokféle szakrális tartalom felidéződhet. A bárkának, csónaknak Tolnay Imre művészetében később is jelentős szerepe lesz (például *Bárka*-sorozat, 2013; *Exodus*-sorozat, 2014), amiről majd még bővebben is lesz szó.

Időtextúrák

A tematikai következetesség mellett a gesztusszerű, roncsoltnak ható megjelenítés is közös vonása az ekkor készült képeknek. A *Határozott gesztusok bizonytalan térben* (1998) című színes litográfiákon megnevezésre is kerül, hogy a képek témája és eszköze is a gesztus, amellyel sérüléseket okozva, hasítékokat képezve veszi birtokba és jeleníti meg a teret.

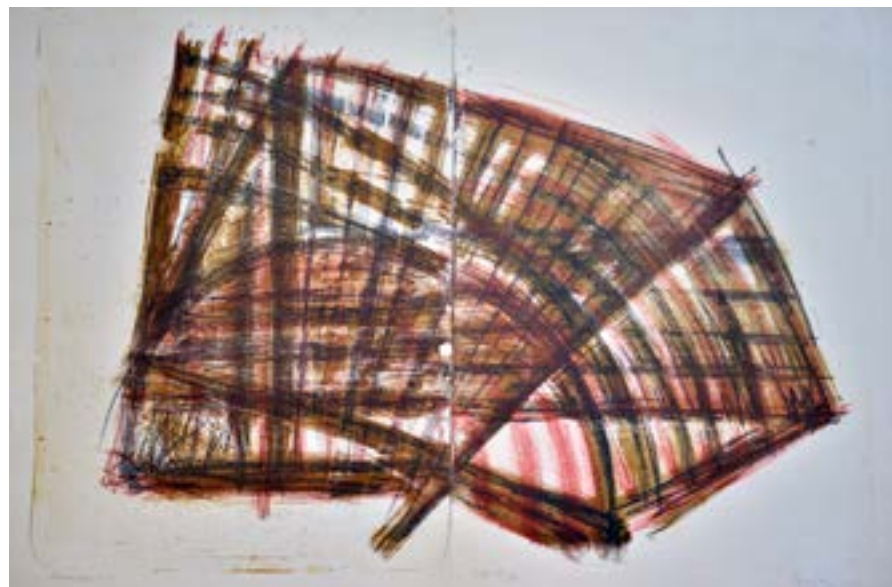

Geometria-feladat 1. | litográfia, 50 x 70 cm, 1998

Geometry-task 1 | lithography, 50 x 70 cm, 1998

1999-ben és 2000-ben – túl a leletszerű megjelenítésen – egy újabb, a múltat utaló jelek közé tartozó elem, a lenyomat is képtémává válik. Így a múltat idéző faktúrák mellett a *Döntés-lenyomat* (1999), a *Jelenlét-lenyomat* (2000) litográfiai sorozatok is, de még inkább a *Geometria-feladat* (1998), illetve a *Természetes geometria* (1999) című kézzel formázott merített papír alapú munkák az organikus és a „szabályos”, ha tetszik a tudatos és a véletlenszerű formák és jelek összekapcsolódásai lesznek.

2000-től markánsan jelenik meg egy új alkotórész a képelemek között: az írás, a betű. Foltokkal, vonalakkal, gesztusokkal roncsolt, manipulált könyvlapokat idéz meg (*Eszter könyve* 1-8., 2000; *Bori lányom könyve* 1-2., 2003). Egyes képeken a szövegtükör egészen felismerhető, máshol csak sejteni lehet. De vannak olyan lapok is, ahol a szöveg teljesen eltűnik a művészi vonalkompozíciók, gesztusok vagy foltok sűrűjében.

Ravasz rács | litográfia, 60 x 80 cm, 2000

Sly grid | lithography, 60 x 80 cm, 2000

Tolnay képein a vonalszerkezetek olykor rácsszerkezetekké sűrűsödnek (*Ravasz rács*, 2000). A 2001-es *Save as...* című, szabálytalan szélű pergameneket idéző lapjain ugyancsak írás, a középkori kódexekre emlékeztető szövegtükör jelenik meg. Ezekben a szövegfoszlányokon poharak alja által hagyott nyomokra, foltokra emlékeztető köríves vonalak jelennek meg. Ezekben a munkákban felmerül az *archiválás* és az *archaizálás* összekapcsolásának gondolata, amire a cím egy újabb csavarral erősít rá. A „save as” egyértelműen utal az ezekben az időkben egyre elterjedtebbé váló számítógépes adatmentésre, és arra, hogy a művészetben is egyre inkább alkalmazták a digitális technikát, olyannyira, hogy ezekben az években önálló grafikai műfajjá lépett a sokszorosított grafikán belül a digitális nyomat. A 2002-es merített papírra készült *Globalizátor* sorozaton kollázsszerűen épülnek be a szövegtörödékek a jellegzetes vonalstruktúrák és gesztusszerű térszégmensek közé. Olykor elmosódva, máskor jól kivehetően, olvashatóan, de alapvetően ezeknek a szövegtextúráknak faktúraképző szerepük van. A vonalszerkezetek váltakozó irányait követik az írott sorok. Ezen a sorozaton hangsúlyos, hogy különböző nyelveken íródott szövegek keverednek. De a cím egy „inverz-Bábelre” utal, ahol a vonalakkal, gesztusokkal a globalizáció jegyében ezek a különböző nyelvek egységessé simulnak. Nagyon egyetemesen értelmezve, a művészet nyelve lehet a közvetítő, a közös nevező, a kommunikációs csatorna a különböző felfogások, kultúrák és nemzetek között. Ugyanakkor nagyon alapvető, a 2000-es évek elején egyre intenzívebbé váló társadalmi és kortörténeti problémákra is rávilágítanak ezek a munkák.

Ábrahám és Ibrahim fiai 2.

| litográfia, 70 x 50 cm, 2003

The sons of Abraham and Ibrahim 2

| lithography, 70 x 50 cm, 2003

formájává válik. Ahogy elmerült a fényképezés művészetében, úgy kezdtek el ezek a fotózáskor látott vizuális élmények beépülni festészetébe is. Egyre több festményének kiindulási alapja egy-egy saját fénykép absztrahált, festői részlete. Ezekon 2007–2008 körül főleg üres terekben létrejövő sajátos, de egyszerű fény-árnyék jelenségek láthatók. Máskor mikro-makro részletek, az enyészet különös fragmentumai válnak festményei, vegyes technikájú grafikai témájává (*Fényt kapott helyek*).

Az elektrografika is egy korszerű, ekkor újnak számító művészeti eszköz, de Tolnay alkalmazásában faktúraképzésben és megjelenítés módjában ugyanúgy, mint korábbi képein, a roncsolódás, az elmúlás, az idő által organikusan alakított felületek és a mértani rendszerek kettőségének megragadását, bemutatását szolgálja. Tematikailag pedig az elektrografikákon a tér ismét főszereplővé válik (*Adott helyek 1-2.*, 2006), és a téma által összekapcsolódik

Ahogy ebben a szériában lényeges volt a különböző nyelvek egyszerre való megjelenítése, éppúgy fontos, hogy a 2003-as monotípiá-litográfiákon (*Ábrahám és Ibrahim fiai 1-2.*) és a 2004-es litográfiákon (*Szavak sodra 1-2.*) csak héber írástörödékek jelennek meg, amelyeket hasonló gesztusszerű, egyenes vonalkötegek „csomagolnak” be. Tematikailag ezekhez a képekhez kapcsolódnak a *Táplálék 1-3.* (2004) című elektrografikai lapok is.

A rozsdás mint téma és eszköz ismét visszatér a *Rozsdás idők* (2004) litográfiákon. Ekkortól a fotó technika is jelen van Tolnay Imre életművében, amely a későbbiekben az egyik meghatározó művészi kifejezési

a többi időben párhuzamosan készülő litográfiával (*Adott hely és pillanat 1-2.*, 2006), fotóval (*Műterem 1-2.*; *Ablak 1-2.*, 2006). Tulajdonképpen a technika csak egy eszköz, amit Tolnay Imre úgy váltogat saját céljai szerint, és úgy használ gondolatai kifejezésére, mint a festő a paletta színeit. A gondolatiság koherens, az üzenet világos, a megjelenítés következetes függetlenül attól, hogy milyen eszközzel hozta létre. Ezeket a technikákat mind a tartalmaknak alárendelve állítja saját „szolgálatába”.

A fragmentum, amely a legkorábbi ráközelítések óta jelen van Tolnay Imre művészetében, 2002-ben egy festészeti jellegű faktúrakísérlésben már önálló tematikaként jelentkezett. A *Fragmentumok I-IV.* papíralapú akrilképeinek felületképzését homokkal tette rusztikusabbá, így a festékekkel kevert anyag a képfelületből valóban kiemelkedő faktúrát eredményezett.

A töredék tematika 2008-ban folytatódott a *Töredék története* elektrografikai sorozattal, ahol a síknyomásos képek felületén a vonalak karcosításokat, horzsolásokat, a foltok rozsdásodó, korrodálódó, penészesedő roncsolt felületeket idéznek. A többnyire földszínek: okkerek, barnák fokozzák a felületek archaikus hatását.

2011-ben az archaizálás egy másik aspektusát jelentik a művészettörténeti múltra utaló, a művészeti előzményekkel való kapcsolódási pontokat ki-, illetve megjelölő hommage-képei. A *Csendélet Rembrandtnak* és a *Csendélet Chardinnek* elektrografikák nem konkrét idézeteket használnak, inkább atmoszférájukban idézik meg a két festőelődöt. Ahogy Hans Belting is írja, a formai tudatosság, a forma megválasztása révén a régiség tekintélyét lehet

Rozsdás idők 1. | litográfia, 70 x 50 cm, 2004

Rusty ages 1 | lithography, 70 x 50 cm, 2004

szembeszegezni a folyton újat akarással.² A régi forma már idézetként alkalmazható, amely a régi tartalmakra utal, egyfajta archaizálást idéz elő. A hagyományt reprezentálja és a középkori felfogás szerint (azaz minél régebbi egy kép annál hitelesebb) az autentikusság garanciáját jelenti. A művészettörténetben a reneszánsz óta ismert eljárással, a tudatos *formai historizálás* révén idéződnek meg a kultuszképek hitelesnek vélt ábrázolásai. Anélkül, hogy a képeken azok ikonográfiai elemei, jelei, szereplői valóban is megjelenének. A retrospekciónak nevezett eljárás a tematikai és formai azonosságon alapuló idézet, amely „visszatekintés, idézés vagy imitáció révén szembeállítja a jelent a múlttal”, s olyan hagyományt konstruál, amelyet a kép jelenbeli valósága tesz ismét hozzáférhetővé.³

Rozsdás idők 2. | litográfia, 70 x 50 cm, 2004
Rusty ages 2 | lithography, 70 x 50 cm, 2004

Transzcendens terek

A relativitáselmélet óta tudjuk, hogy az idő nem különül el a tértől, és nem is független tőle, hanem – vele együtt – a téridőnek nevezett rendszert alkotja. A relativisztikus szemlélet nem különbözteti meg a térbeli és időbeli koordiná-

² Hans BELTING: *Kép és kultusz – A kép története a művészet korszaka előtt*, 19. fejezet: Párbeszéd a képpel. A magánáhitat képeinek időszaka a középkor végén, Ford.: Sajó Tamás, Balassi Kiadó, Budapest, 2000. 458.

³ Bernhard DECKER: *Das Ende der mittelalterlicher Kultbildes und die Plastik Hans Leinbergers*, Universität Bamberg, Bamberg, 1985. 134-135. – idézi Hans Belting i. m. 460.

tákat. Gyakran könnyebb az esemény négy koordinátáját úgy tekinteni, mintha a téridőnek nevezett, négydimenziós térben íránk le velük az esemény helyzetét.⁴ A tér tehát nem állandó, változatlan dolog, a róla alkotott elgondolások és tapasztalatok összjátéka (is) alakítja. A tér, végessége miatt jellemzően (ha nem is szükségszerűen) mindig kapcsolatot keres a végtelennel, relatív jellege miatt az abszolúttal.

A tér ugyan a viszonylagosság egyik szimbóluma, de vizuálisan szinte kimeríthetetlen téma és ihletforrás a művészetben, így Tolnay Imre számára is. A tér különböző kulturális-vizuális ábrázolási rendszereken keresztül történő megközelítései mentén az idő és a szakralitás problematikája is előtérbe kerül Tolnay művé-

Kronosz és kairosz 3. | akril, homok, vegyes t., vászon, 100 x 100 cm, 2004

Kronosz és kairosz 3 | acrylic, sand, mixed t. on canvas, 100 x 100 cm, 2004

⁴ Stephen HAWKING: *Az idő rövid története*, 2. fejezet: Tér és idő, Ford.: Molnár István, Maecenas Könyvek, Talentum Kft., Budapest, 1998. 33.

Római ívek | fotó, 2009

Roman arches | photo, 2009

formára vágott deszkaajtókra készült diptichonjai (például *Katakombák*, 1997; *Leletek, deszka-diptichonok*, 1998) archaikus-rusztikus hatású felületeikkel fokozzák az atmoszférikus hatásokat. E redukált színvilágú, misztikumot, szakralitást hordozó, de nyers, profán terek nem csak formázott, szokatlan hordozókon jelentek meg, hanem hagyományos formájú és műfajú olaj és akril táblaképeken is. A roncsolt felületekre emlékeztető faktúrák az idő múlását, az archaikus hatásokat is jelzik, ezzel az idő múltra vonatkozó vetülete szintén megjelenik ezeken a műveken.

Ez az archaizáló, múltba forduló, leleteket idéző attitűd tovább fokozódott, amikor a 2004-es paksi művésztelepen seccókat kezdett el készíteni. Ezek azonban nem a szokásos muráliák, hanem hordozható falfestmények voltak, amelyeket az építőiparban használatos szigetelő hablемеzre festett. Első ilyen sorozatai közepes méretű, többnyire álló formátumú képekből álltak, dominánsan rusztikus felületű, olykor ornamentikát is hordozó, antik karakterű kis tér-szegmenseket jelenítettek meg. Latin képcímeikkel és mediterrán

szetében, különösen, hogy a 2002 és 2004 közötti években már foglalkozott az ikonok világával, azok kortárs művészeti lehetőségeivel is. *Kronosz és kairosz* (2004) című sorozatán a képfelületet mint időmérő objektumot kezeli, ahol klasszikus ikonok, az idő múlását jelző (a képet felfedő és felülíró) gesztusok, lecsorgások, szövegtöredékek, illetve elektronikus pseudo-pixelekkel tett gesztusok egyaránt megjelennek. Már akkori fotói, litográfiái egy részén is üres, felállványozott tereket dolgozott fel (például *Rozsdás idők*, 2004).

A vastag, formázott kartonlemezekre, majd régi, rusztikus, szintén

színvilágukkal egyrészt történelmi távlatokra, elsősorban az ókori görög és római „profán” időkre utalnak, ugyanakkor egyfajta archaikus szakralitást is felidéznek. Spatiumainak sajátja a redukált formaiság és szűk tériség mellett egyrészt a plasztikusságból fakadó fény-árnyék effektusok, másrészt egyfajta vizuális szinesztéziaként felidéződő atmoszférikus hatás.

2009-ben ösztöndíjként Rómában töltött közel két hónapot, ami után néhány kisebb méretű képben dolgozta fel vizuális élményeit. Elementáris erővel hatottak rá Róma és a katakombák falazatai, valamint a város falai által közre zárt üres terek. A hatalmas élményanyagból a legmeghatározóbbak voltak számára az etruszkok nekropoliszai (*Cerveteri, Tarquinia*), a Róma környéki romvárosok (*Ostia Antica, Villa Hadriana*) és az ókeresztény katakombák, azok töredékes falai és atmoszférikus terei. Róma mint a *történelmi rétegződés* helyszíne az *idő és tér* újabb összekapcsolódása, amely az előzőekben már említett tér-idő komplexitás és folyamat szerves részeként, adekvát inspirációs forrása lett Tolnay Imre művészetének.

Egyre szaporodtak a kisebb-nagyobb méretű, rusztikus képek, melyek külső tereket zárnak derékszögek közé. Azonban nem csak távoli helyek, hanem éppúgy közvetlen környezete is folyamatosan inspirálja, alkotásra ösztönzi. A léptékek is folyamatosan változnak a képeken. Hol teljesen kinagyít egy-egy részletet: a falon ajtó vagy ablakpárkány egy darabkája, csupasz téglakandikál a festék-vakolat alól, épületedísz csigavonala kanyarog. Mint málló vakolat

Hamuképek 5. | hamu, szénpor, fotó ~50 x 70 cm, 2012

Ashpictures 5 | ash, coaldust, photo, ~50 x 70 cm, 2012

lepereg itt-ott a visszakapart festék, szabaddá téve a vászon szőttesét. Ablakok résein beszüremkedő fények egy szoba vagy műterem falára vetítenek sejtelmes árnyakat, máshol pedig a fal külső felületére vetnek árnyékot az omladozó vakolat gyűrődései. A kint és a bent szintén váltakozik a képeken. Belső terek darabjai vagy tájszegmensek bontakoznak ki a gazdag, olykor rusztikus faktúrákból. Földbarázdák, patakmedrek, faágak, gyökerek, vagy nyomok a földbe vájva, falba karcolva, porba rajzolódva. Másutt tötükör vagy hófoltokkal tarkított fölszántott föld barázdáira tekinthetünk a magasból.

Tolnay egy ártéri erdő mellett lakik, sok jellegzetes természeti anyaggal és sokféle hordalékkal körülvéve. Ezek hatására hamuba, parti homokba ágyazva, karcolva készített az elmúlt években számos, csupán fotón megőrzött síkplasztikát, land art munkát, melyeket aztán a mandalákhoz hasonlóan visszasöpört a természetbe. Ezzel, a maradandósággal, falra akaszthatósággal és eladhatósággal tudatosan szembehelyezkedő módszerrel és magatartással készültek többek között a *Fövenyképek* és a *Hamuképek* (2012). Ezekkel a műveivel Tolnay az idő és művészet kapcsolatának egy a megszokott nyomhagyáson alapuló, és az „örökkévalónak” szánt alkotás felfogásával ellentétes álláspontot képvisel.

A (kortárs) művészek többségéhez hasonlóan, ahogy láttuk az eddigiekből, Tolnay Imre is folyamatosan az időre reflektál, egyrészt saját korának időbeli értelmezése által, másrészt a múlthoz való folyamatos viszonyulás különféle módzataival. A művészek általában a kulturális és történeti (ideértve a földtörténeti) szakaszolások, és az így kialakított korszakok örökségébe igyekeznek beilleszteni saját teljesítményüket, keresve azokat a tradíciókat és kapcsolódási pontokat, amelyek alkotásaikat (saját maguk számára is) legitimálják. Mivel az időnek csak az aktualitásokhoz kapcsolódó részleteit, saját cselekvésünkhöz kötődő pillanatait vagyunk képesek felfogni, ezért ezek az időbeli fogódzók szükségesek ahhoz, hogy észlelni tudjuk azokat a jeleket, amelyek időben máskor, (és legtöbbször térben is) máshol lezajló folyamatokhoz kapcsolódnak. Az emberi lét, az ember által létrehozott produktumok is más léptékkal mérhetők, mint a földtörténet, vagy a kozmosz egyéb teremtményeié.

Alkotásaik által a művészek, így korunk alkotóinak többsége is, efelé a másfajta, ha tetszik, tágabb léptékű időtartam felé igyekeznek utat nyitni. Mintegy ötödik koordinataként a művészet ezzel belekapcsolódik a tér-idő rendszerébe. A festmények, grafikák, vagy még inkább az időtálló(bb) anyagokból készült szobrok által a művészek, a művészet az emberélet, és saját koruk határait túlhaladó, a földtörténet vagy a világegyetem időfogalmaival mérhető dimenziók irányába tesznek lépéseket. A műalkotások tehát nem csak térben, de időben is sokkal tágabban értelmezhetők, mint mindennapi létünk más mozzanatai. Hiszen, ahogy Stephen Hawking írja, a tér és idő

nem csupán befolyásolja az eseményeket: őket is befolyásolja minden, ami a világegyetemben történik.⁵ Ez tovább erősítheti a művészek hitét, hogy minden műalkotásukkal nem csak nyomot hagynak, „maradandót alkotnak”, de egyben konkrétan hatást gyakorolnak, ahogy közvetlen vagy tágabb környezetükre, ugyanúgy az egész világegyetemre is.

Tolnay Imre előbb említett kérészetű alkotásai nem mondanak ellent ennek a művészetre vonatkoztatott befolyásoló hatásnak. Sőt általuk a pillanatnyiságra és magára az alkotás folyamatára, illetve ezek jelentőségére és az előbbieken leírt következményeikre hívja fel a figyelmet. Újabb ellenpontozást alkalmazva, hiszen a múlandóságot állítja szembe a maradandósággal, a statikusságot a változással, a keletkezést az elmúlással. Művészetében alkotói eszközzé teszi nem csak a cselekvést, a folytonosságot és a végességet, de az emlékezetet, valamint a művészi fotóit dokumentációs célok szolgálatába állítja.

A hiány metafizikája

A sok tekintetben a mediterrán vidék és az antik kor inspirálta seccói 2007-re erősen kivilágosodtak, és a fehér felé redukálódtak. A képformátum azonban a korábbi formázott mértani alakzatok irányába (vissza)mutatva változott. Ez utóbbi által üres tér-mivoltuk, pszeudo-jellegük is erősödött (például *Világos helyek 1-4.*; *Nagyobb világos helyek 1-6.*)

A 2010-ben és 2011-ben inkább kisebb méretű képekből álló sorozatokat festett, illetve néhány nagyobb képet. *Annule* című sorozata a hiány egyfajta megközelítése, ahol ugyancsak különböző üres terek, helyek, természeti és épített tájak jelennek meg. Mindegyik festményen, a reptereken a járatok eltörlését jelölő felirat („törölve”) különböző nyelvű, tükrözött változatai írják felül a képet, azaz az ott megjelenő üres teret.

Az *üres tér* az egyik legnagyobb fizikai és vizuális lehetőség minden alkotó számára, asszociatív nyersanyag, Tolnay Imre saját szavaival: „pozitívan provokatív művészeti tényező”. A tér üressége, érték-hordozó, közvetítő jellege verbális és vizuális fogalmainkkal, eszköztárunkkal nehezen mérhető, definiálható. Az *üres tér* fogalmának körüljárása kapcsán a hiány éppen a megismerés egyik eszköze lehet. Tolnay saját megfogalmazása szerint az alap gondolat abból ered, hogy ami (aki) nincs a képen, az ugyanolyan fontos, mint ami (aki) rajta van, arról is szól(hat) a kép, amit nem ábrázol. Azaz a hiány érzetének megfogalmazása meghatározó jelentőségű impulzus a befogadók számára, és tulajdonképpen ez a képek fő témája.

⁵ Stephen HAWKING: *Az idő rövid története* i. m. 43.

Nagyobb világos helyek 2. | akril, vakolat, hablémez,
100 x 140 cm, 2007

Larger illuminated spaces 2 | acrylic, plaster, foambord,
100 x 140 cm, 2007

Ugyanakkor az üresség, mint szellemi-kulturális minőség, illetve az üres tér, mint szellemi-kulturális tartalmakat hordozó-közvetítő hely, a szellemi-kulturális-vizuális szomjúság metaforájaként is említhető.

A nagyobb vásznakon és a hordozható seccókon szinte mindig olyan üres helyeket jelenít meg, melyeken az *emberi jelenlét*, bár csupán közvetett jelekből, de tetten érhető. A 2006-ban készült *Adott helyek* (kút, kád, konténer, asztal, lépcső) estében szintén éppen az emberhiány idézi fel az embert, hiszen a megjelenített tárgyak ember alkotta elemek.

Az utóbbi években készült munkái ember nélküli tájak képei, legtöbbször az ember nyomaival (*Bajor táj 1-2.; Út leletekkel 1-2.* 2014). Jellemzőjük nem csak a téren, de az időn kívüliség is. Lehetnek az emberiség és történelem előtti vagy utáni idők, helyek lenyomatai is (*Pannon partok 1-7.* 2013; *Genius loci*, 2014). Sőt a korábbi gondolatmenetet folytatva, akár korunkból az utókor számára fennmaradt leletek, az általunk hagyott (archeológiai) nyomok asszociációját is felidézük.

A pauszpapír hártyszerűen áttetsző felületére készített *Civilizációs engramok* sorozat (2015) a jelek, a jelhagyás, illetve a felderengő emléknymok, az emlékezés irányába tágítja az archaizáló és egyben archeológiai gondolatársításokat is keltő képek jelentéstartományát.

Civilizációnk nyomhagyásának egy másik jelképe a művein sokszor megjelenő út és a vele szoros összefüggésben lévő keréknyom. Az ecset mellett, már régóta használ más, szokatlan eszközöket felületképzésre, anyagok felhordására, jel-, illetve nyomhagyásra. Az egyik ezek közül a járműgumi, amellyel kétféleképpen hoz létre keréknyomokat. Az egyik, hogy befestékezve az abroncsot síkszerű nyomot hagy vele, a másik, hogy a képfelületre felhordott friss, vizes kötőanyaggal kevert vakolatot, homokot, sarat szántja fel vele, ezáltal plasztikus faktúrát képezve (*Utak*, 2012). A színben igen redukált, szürkés sár- és porképek többségén kicsi neonszínű cölöpök jelfoltjai oldanak fel, és teremtenek némi feszültséget az ürességben és elhagyottságban. *Kijelölt hely* (2012), *Terra Pannonia, litus pannonius* – a pannon földek és partok kies és kietlen helyein hagyott nyomok, amelyek szintén lehetnek leletek egy közeli, s távolabbi utókor számára is. Szimbolikusan a megjelenített út összekapcsolódik a tao filozófiával is, amelynek alapja az út és az *úton levés*, ami magának az életnek a szinonimája, és amelyre ezeknek a képeknek a jelhagyásai, emberi nyomai is utalnak.

Terra Pannonia | akril, föld, vászon, 70 x 100 cm, 2012

Terra Pannonia | acrylic, sand on canvas 70 x 100 cm, 2012

„Elhagyott helyek, »senkiföldjék« megidézése, ábrázolása, *a semmi terének festészete*, mint a mondatok és írásjelek nélküli költészet, mint a zenében a csend. Ember nélküli helyek, egyfajta időn és történelmen, történeten kívüliség. Jelenlét nélküliség, kívülállás, kiüresítés. – Ilyen és hasonló kérdések,

gondolatok vizuális lehetőségei foglalkoztattak a közelmúltban.” – írja Tolnay Imre habilitációs előadásában. Művésztének inspirációs forrásai a „sajátos atmoszférát árasztó üres terek”.

Ezek az üres, sajátos terek témaként, mint láttuk, folyamatosan jelen voltak Tolnay Imre képein. Megjelentek már a 90-es évek első felében készült grafikáin, és váltak fokozatosan főszereplőkké. Ezeknek a tereknek, mint már említettem, olykor természeti tér-, illetve tájjellegük is van, máshol épített-pusztuló belsőtereket is megidéznek, illetve emléknymokként sejlő, gyakran apró változásokat hordozó helyek is, minimalizált színvilággal. Üres mivoltuk sokszor viszonylagos, mert távolba vesző, romnak tűnő, építészetileg nehezen behatárolható és leírható objektumok, pszeudo geometriai alakzatok derengenek fel tereikben, néha olyanok, mintha széthajtott tárgyak, dobozok, szelencék lennének.

Az üres tér tehát festészeti ihletforrás, kiindulási pont és egyben kihívás is Tolnay Imre számára. A festménynek nem csak saját, belső (immanens) tere van, de maga is térbenyíló objektum, tér-felületeket kitöltő médium. A festményen megjelenített tér egyfajta távolságtartást is feltételez a valós (kiindulási) tértől. Az alkotó átíró képessége szükséges, hogy tárgyként alkalmazza, feldolgozza, és képpé transzponálva megjelenítse műveiben a megtapasztalt és ihlető üres tereket.

Tolnay külső- és belső terei meditatívák és intímen ismerősek, ugyanakkor mégis idegenek. Kíváncsisággal vegyes félelem járja át ezeket a tereket – az alkotás előtti pillanatok hangulata. Az üres vászon riasztó felülete, a „horror vacui” – amikor a festő fejében egy villanásnyi időre átsuhan a gondolat: mi lesz, ha nem (úgy) tudom megtölteni? De az alkotás önfeledt pillanata is bennük rejlik – a lehetőség mámorító

Kijelölt helyek 8. | vakolat, akril, vászon, 130 x 100 cm, 2013

Marked space 8 | plaster, acrylic on canvas, 130 x 100 cm, 2013

öröme. A minden mű megkezdése előtt lezajló vívódás, amit a „most vagy soha” felelőssége tesz háborzongatóan otthonossá. Így a képeken megjelenő helyek, még a látszólag hétköznapiak is, metafizikus terekké válnak. Esszenciálisan jelenítenek meg nem csak hangulatokat, érzéseket, de művészi magatartásformákat is.

Archaikus megújulás

A táblakép történetében bekövetkezett változások, amelyek majd a műfaj „válságához” vezetnek, a kortárs művészetben az alkotók megújítási szándéka által különböző tartalmi és ezzel együtt formai kísérletekhez vezettek, és megoldásokat eredményeztek. Tolnay Imre esetében ez szorosan összekapcsolódott az ábrázolt tematikával, azaz a belső (és olykor a külsőbe is kilépő, vagy azzal szorosan összeköttetésben lévő) térrel.

Mindez még tovább fokozódik a művészetében alapvetően jelen lévő archaizáló szándékkal, amely nála egészen a gyökerekig, azaz a táblakép műfajának 13. századi történeti fordulópontjáig nyúlik vissza. Ekkor váltak szét a táblaképek nyilvános és privát funkciói, amelyek tartalmi és formai változásokat generáltak. A kisméretű, magánáhitatot szolgáló devóciós képek leszármazottai Tolnay sokszor szokatlan (a megszokott szabályos mértani alakzatoktól eltérő) formájú táblaképei, míg a

A bárka 3 | deszka, fövény, akril, vászon, 120 x 180 cm, 2013
a kép a Pannonhalmi Főapátság tulajdona

The Ark 3 | board, sand, acrylic on canvas, 120 x 180 cm, 2013
the picture is the property of Pannonhalma Abbey, Hungary

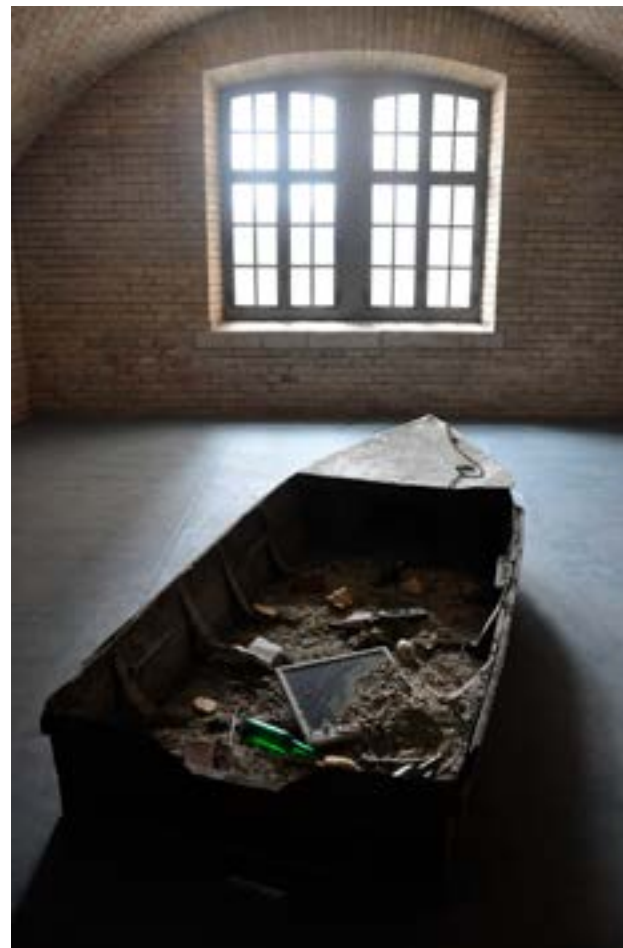
13. századtól egyre nagyobb formátumot öltő „nyilvános” táblaképek megújítási vonalába illeszthetők későbbi *berendezett terei*.

Ahogy már az eddigi példákból is látható, Tolnay szándékos archaizálása táblaképein egyrészt a felületképzésben nyilvánul meg. Másrészt olyan tematikai, ikonográfiai, szimbolikus elemek megjelenítésével, amelyek a régi képi normák, művészettörténeti előzmények kontextusában értelmezhetők, és érthetők meg. Szakralizált, szakrális(nak ható) tereit a régiség, a múlt felidézése által a hitelesség aurája lengi körül. A kép régi, hagyományos felfogása – a nézői, befogadói oldal felől – és az új tartalmi szándék – a művészi oldal felől – közötti konfliktus feloldásaként értelmezhető, következetes és logikus mozzanatként *a valódi térbe való kilépés*.

Művészetében a képen lévő tér fokozatosan a térben lévő képpé, ha tetszik, valós képtérre válik. Valóban beléphetünk, fizikailag is birtokba vehetjük, mozgásunk által nem csak térben, de időben is befogadhatjuk, átélhetjük a művészi alkotást. Az interakció a mű és befogadó között alapvető jelenség a művészet minden területén, így a képzőművészetben is. A műalkotások befogadása folyamatos párbeszéd, olykor vita. Jelen esetben a művészi produktum hagyományos funkciója megváltozik, és maga a *párbeszéd* válik fő témává. Ennek a dialógusnak az iránya is folyamatos mozgásban van – szemlélő/mű/alkotó relációi dinamikusan váltakoznak, különböző variációkban, és akár a végtelenségig folytathatóak. Azáltal hogy a képeken ábrázolt terek kilépnek háromdimenziós világunkba, nem csak a képi lehetőségek bővülnek, de szó szerint teret nyitnak, amivel a nézők interakciója aktivizálódik, a képi tartalom pedig a nézők által manipulálhatóvá, már-már kiszolgáltatottá válik.

Genius loci

Ahogy már korábban kifejtettem, a személyes közeg, a közvetlen környezet és a műterem mellett egyetemes kultúránk emlékei, neves városai (mint például a már említett Róma) és „ismeretlen” helyei egyaránt ihletői Tolnay Imre műveinek. Hiszen foglalkoztatják a közelmúlt ipari és más funkciójú, sajátos jellegzetességeket hordozó épületei, napjainkra többnyire üres terei. Több mint másfél évtizede fényképez enyésző, részben ipari tereket, így 2007-ben az *Almásfűzitői Timföldgyár* pusztuló üres tereiről készített fotó-sorozatot. Fényképei, ahogy arra már korábban utaltam, egyrészt önálló és állandó részévé váltak alkotói munkálkodásának, másrészt folyamatos kölcsönhatásban vannak festményeivel, grafikai munkáival. De a különös atmoszférájú terek nem csak grafikai, festészeti és fotóműveinek főszereplői, hanem az utóbbi évtizedekben több olyan kiállításon mutatta be munkáit, amelyeknek nem csak helyszíne, de egyik fő témája is az adott választott (kiállítási) tér sajátos jellege volt, illetve előfordult, hogy ezek a terek

A bárka | kiállítás és installáció, csónak, civilizációs hordalék, MEDIAWAVE Monostori Erőd, Komárom, 2014

The Ark | exhibition and installation, a boat with cultural wash, MEDIAWAVE Fort Monostor, Komárom, Hungary, 2014

Lévay Jenővel. Ezekben az esetekben a tér mint az alkotások számára adekvát közeg, úgy illeszkedett a tárlatokhoz, mint jó keret a képhez. De látni lehet, a későbbi térberendezések ismeretében mindenképpen, azt az előremutató szándékot, ami Tolnay művészetében a terek, helyszínek műalkotássá formálásához vezetett. A kiállítási tér szellemiségének bevonása által maguk a helyszínek is a kiállított műalkotásokhoz hasonlóan részeivé váltak a tárlatnak, velük együtt egy komplex művészeti szituáció jött létre.

inspirálták későbbi műveit. Most néhány lépését nézzük meg, ahogy a tér megjelenítésétől fokozatosan eljutott a tér birtokba vételéig.

Az egyik első az az 1992-es kiállítás, amelyet Koroncz Endrével és Lévay Jenővel a második világháború és a helyi ötezres lélekszámú zsidó közösség pusztulása óta bezárt (!), több értelemben is üres *győri zsinagóga* rusztikus és szavakkal leírhatatlan atmoszférájú, romos térében rendeztek meg. Főként saját munkáik szerepeltek, de a hely kínálta installációs elemeket is beépítették a tárlatba. Majd 1996-ban, a szintén üres és bezárt *győri Ráctemplomban* állítottak ki hely-specifikus műveket, ismét Koroncz Endrével és

A hely mint műalkotás

A későbbiek már nem csak a kiállítási tereket vonja be installációkkal, térberendezésekkel a tárlatba, hanem maga képére, művészeti szándékai kifejezésére, minimális beavatkozással ténylegesen át is alakítja az adott, számára hangulatokban, szellemiségükben is inspiratív üres tereket.

2015-ben a komáromi Monostori Erőd ódon falai közötti teret vette birtokba a *Jerikó falai* című performance keretében. Itt nem csak ő maga szerepelt alkotás közben. Egy folyamat részeként, a boltíves átjárók között kifeszített vásznon hozott létre pszeudo téglarakásokat, így „befalazva” a nyílásokat. Rajta kívül Lőrinc Kati táncművész is közreműködött, s ezzel tovább fokozódott a dinamika, s egyben a (művészi) mozgást mint a tér-idő kontinuum egy lényeges elemét emelte be a produkcióba.

2017-ben két különleges térben zajló kiállítással is jelentkezett. A *legutolsó vacsora* című kiállítás és installáció a budapesti Szent István Bazilika Lovagtermében volt látható. A falon egy nagyméretű grafitrajz (*Az elhagyott asztal*), a civilizáció iránti aggodalom megfogalmazása, amely fekete-fehér tudósítás egy otthagyt vacsoráról. A képen lepusztult ipari környezetben (talán gyárban?) egy hosszú asztal látható, mögötte székek, a székek háttámlájára terítve a vacsorázók levetett kabátjai, az asztalon ételmaradékok, amelyeket valódi morzsákkal és borfoltokkal jelenít meg. A kép előtt, a térben egy tengeri sóval, homokkal finoman belepelt felületű csónak, benne a túlélés, az utolsó vacsorázók táplálékai – egy zsák búza és két ballon ital; bor és víz. Szimbolikusan egy utolsó eucharisztia „kellékei”, az átlényegülés anyagai, a profán betevő étel és ital, az áldozati test és vér jelennek meg. A sarokban kisebb és nagyobb üveg- és műanyagtartályokban víz, bor, valamint aratók és szőlőmunkások összegyűjtött verejtéke, zsákokban liszt, mellette kicsi és nagy kenyerek hevernek. A falakon itt-ott feltűnnek még giclée-nyomatokon a *legutolsó vacsora* profán és szakrális közelítésű részletei, szituációs fotó-variánsai. A szakrális és profán ütköztetések és a modern és archaikus ellenpontozásokon kívül több más kapcsolódás is felfedezhető a korábbi munkákkal. Egyrészt a civilizációs nyomhagyás, valamint az üres térben lévő tárgyak ember(ek) egykori jelenlétére utalnak. Másrészt a már említett csónak-motívum itt ismét visszatér. Ami főszereplője lesz másik 2017-es, Pavol Trubennel közös *Égi vizeken* című installációs kiállításának. A tárlatot Szent Márton hegyén, Magyarország egyik legősibb szakrális helyén, és a pannonhalmi Arcus Temporum Művészeti Fesztivál keretében mutatták be.

A csónak-installációt Tolnay eredetileg a pannonhalmi Szent Márton-bazilika apszisába szánta, és a húsvéti időszakhoz társította volna. Erről látványterveket is készített. Az égett felületű vízi jármű bűneink és a pokol csónakja, egyúttal Kháron megperzselődött ladikja is. A bele helyezett fehér lepel az áldozat, a megtisztulás, a feltámadás szimbóluma. Ahogy a meghívón is megjelent kísérőszövegben is olvasható: „A bárka, a hajó, a csónak évszázadok, évezredek óta nemcsak fizikai szállítóeszköz, hanem lélek-őrző, túlpartra átvivő, mentés-jelkép is. Az utóbbi évtizedek és napjaink exodusainak szimbólumává is vált, mert a haza, a közös ház, kis bolygónk térségei nem tudtak-tudnak igazi otthonai lenni mindenkinek. Installációink *Pavol Trubennel* a menekülőknél, az áldozatoknak állítanak emléket.” A falakon Tolnay korábbi exodus-témájú csónakos szituációs fotói, valamint annak születés-tematikájú változata és az előzőekben elemzett, *A legutolsó vacsora* című installációs olvasata voltak láthatók.

Ezekkel a térberendezéseivel egyrészt festői szemléletéhez és művészi értékeihez kapcsolódó alkotások születnek. Hiszen a festőiség és a tér atmoszférájának szerepe meghatározó jelentőségű. Az *üres terek*be olyan, a legkülönbözőbb érzelmeinkre egyidejűleg ható tárgyakat, anyagokat, visz be, amelyek ugyanúgy egyfajta szinesztéziát váltanak ki a nézőkből, mint atmoszférikus képei. Másrészt felhívják a figyelmet arra, hogy az üresség a végtelen és a semmi határmezsgyéjén egyensúlyozó, azok határvonalait folyamatosan átlépő, olykor teljesen felszámoló fogalom. Elsősorban szellemi (vagy lelki) síkon az *üres tér* végtelen tereket képes megnyitni.

Tolnay Imre sokszor a leghétköznapibb, egyenesen profán tereket szakralizálja. Az elhagyott, üres, illetve kiüresített tér már önmagában is meditációra, merengésre, sokszor vallásos áhítatra készíti. Ezeknek a tulajdonságoknak, vagy még inkább lehetőségeknek a kihangsúlyozása, megmutatása az egyik alapvető művészi küldetése munkáinak, műfajtól függetlenül, legyenek azok grafikák, festmények, akciók, happeningek, fotók, illetve berendezett valós terek. Sőt a műfajok kölcsönösen hatnak egymásra, a műfaji határok összemosódnak, eltűnnek, új megvilágításba kerülnek. A befogadói attitűd, felkészültség vagy éppen hangulat függvényében ki-be járhatunk a különböző értelmezési és idősíkok között.

Tolnay Imre művészetében beszakadnak, sőt leomlanak a határok és válaszfalak a véges és végtelen idő- és térdimenziók, a természetes és épített környezet, a szakrális és profán korok és helyek, a művészeti és a mindennapi közeg, az ünnep- és a hétköznap, a külső és belső-, valamint a képi és valós terek között.

Judit Szeifert

Spatial layers and time planes¹

SPACE AND TIME IN THE ART OF IMRE TOLNAY

Imre Tolnay's paintings can be described in terms of binary concepts such as the part and the whole, the accidental and the conscious, light and dark, plane and space, the outside and the inside, the profane and the sacred, the personal and the universal. He enriches the facture in his paintings by using materials in addition to paint (sand, plaster, velvet, net, imprints of objects), thus creating a lyrical-archaic effect.

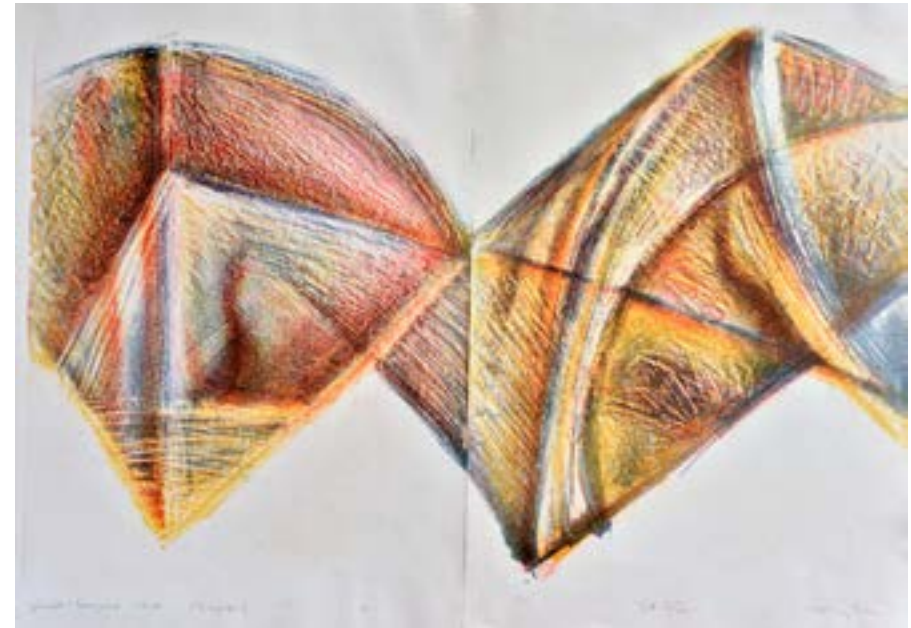
From fragments to the spiritual space

In the early 1990s, Imre Tolnay used the method of zooming in, and the representation of segments became more and more pronouncedly his main theme. Initially, his paintings depicted details of the human body, the face and hands, but from 1993 onwards the subject of his works shifted more and more from the human being to the space around him. In the series prepared at this time, fragmentation, or the fragment itself, is the protagonist, and from the point of view of the composition it is *indifferent* whether it is a famous ruin, a monument or just a mouldy, peeling, stained wall somewhere. They are all a testimony to the same thing: the constructive and destructive work of time, which produces forms of decay that inspire the imagination. His pieces are sometimes visual projections of diary entries, marginalia or musical harmonies.

Time textures

The colour lithographs titled *Definite Gestures in an Uncertain Space* (1998) make it explicit that the subject and the tool of the pictures is the gesture, which inhabits and represents space by causing wounds and forming cleavages. In addition to thematic consistency, the gesture-like, damaged looking representation is a common feature of the works created at this time.

In addition to the representation resembling archaeological findings, in the years 1999-2000 another element referencing the past emerges as a theme in Tolnay's paintings: the imprint. Thus, in addition to the facture evoking the past,

Jelenlét-lenyomat 1-2. | litográfia, 70 x 100 cm, 2000

Presence-print 1-2. | lithography, 70 x 100 cm, 2000

some lithography series of this time interconnect the organic and 'regular', or the conscious and accidental forms and signs. These lithographs include the *Decision Imprint* (1999), the *Presence Imprint* (2000), and even more so the *Geometry Task* (1998) and the *Natural Geometry* (1999), the latter two being hand-moulded works on handmade paper.

From 2000 onwards, a new pictorial element appears prominently: the writing, the letter. Tolnay evokes the pages of a book, manipulated, marred with blots, lines and gestures (*Esther's Book* 1-8, 2000; *My Daughter, Bori's Book* 1-2, 2003). In some paintings the text is quite recognisable, in others it is only a hint. Rust as a theme and as a medium reappears in the lithographs *Rusty Times* (2004). From this time on, the photograph has also been present in Imre Tolnay's oeuvre, gradually becoming one of his dominant forms of artistic expression. Parallel to this gradual immersion in the art of photography, his visual encounters during photographing began to be incorporated into his paintings.

¹ This translation is based on an abridged version of Judit Szeifert's introduction to the catalogue.

Transcendental spaces

Although space is a symbol of relativity, it is, nevertheless, an almost inexhaustible visual theme and source of inspiration in art – it is so for Imre Tolnay as well. By approaching space through different cultural-visual representational systems, he brings the problem of time and sacrality to the foreground in his works. His attitude of archaizing, looking to the past, and referencing archaeological findings was further intensified when he began making seccos at the 2004 Paks Art Camp. These were not the usual murals though, but portable wall paintings which he made on insulating foam boards used in the construction industry. In 2009, he spent nearly two months in Rome as a fellow, after which he processed his visual experiences in a few small-scale pictures. He was struck by the elemental force of Roman masonry and the catacombs, as well as the empty spaces enclosed by the city walls.

The inside and the outside alternate in Imre Tolnay's pictures. Fragments of interiors or landscape segments unfold from the rich, sometimes rustic factures. Ditches, stream beds, tree branches, roots, or traces carved into the earth, scratched into walls, etched in the dust. Tolnay lives by a floodplain forest, surrounded by distinctive natural materials and a variety of alluvium. These have inspired

Nagyobb világos helyek 3. | vakolat, akril, hablémez, 2007

Larger illuminated spaces 3 | plaster, acrylic on foamboard, 2007

him over the years to create pieces of plastic art and land art, embedded and etched in ash or riverside sand, which he preserved in photographs only and then swept back into nature akin to mandalas. He applied this method and attitude – consciously juxtaposing permanence, the quality of being able to hang something on the wall or sell it – to produce, among others, the works *Images in Quicksand and Images in Ash* (2012).

The metaphysics of absence

Inspired in many respects by the Mediterranean countryside and antiquity, by 2007 Tolnay's seccos had become pronouncedly lighter and toned down toward the colour white. The format, however, has begun (again) to veer towards the previously used moulded forms and geometric shapes. The latter also reinforced their character of empty space, their pseudo-character (e.g. *Bright Places 1-4; Larger Bright Places 1-6*).

In 2010 and 2011, he created some series containing smaller pieces, and painted some larger paintings. His series titled *Annule* represents an approach to absence, also featuring various empty spaces, places, natural and built landscapes. In each of these paintings, mirrored versions of the inscription ('cancelled') indicating flight cancellation at airports in different languages overwrite the image, i.e. the empty space that appears there.

On the later larger canvases and on the smaller or larger portable seccos, he almost always depicts empty spaces where *human presence*, albeit indirect, is still evident. In the 2006 *Given Places (Well, Bathtub, Container, Table, Stairs)*, it is the very absence of humans that evokes the human, since the objects depicted are man-made. Tolnay's works from the 2010s are landscapes without people, mostly with traces of people (*Bavarian Landscape 1-2; Road with Findings 1-2. 2014*). Their characteristic feature is not only being out of space but also out of time. They can also be imprints of prehistoric or post-historic times and places (*Pannonian coasts 1-7. 2013; Genius loci, 2014*). Moreover, continuing the previous line of thought, they can even evoke associations of archaeological findings from our time for posterity, of the traces we leave behind.

Archaic renewal

Changes in the history of the panel painting, which would lead to the "crisis" of the genre, have led contemporary artists to experiments with content and form, and have resulted in different solutions. In Imre Tolnay's case, this was closely linked to the theme of the subject matter depicted, i.e. the inner space (stretching

sometimes to the outside, or the space closely connected to it). All this is further enhanced by the archaizing intention that is fundamental to his art, which in his case goes back to the roots, to the historical turning point of the genre of the panel painting in the 13th century. This was the time that the public and private functions of the panel painting were separated, which generated changes in content and form. Tolnay's often unusual tableaux (deviating from the usual regular geometric shapes) are descendants of the small-scale devotional pictures made for private devotion, while his later works involving *arranged spaces and installations* can be linked to the intention of renewing the 'public' tableaux, which took on an increasingly larger format from the 13th century onwards.

As can be seen from the above examples, Tolnay's deliberate archaization of his panel paintings is manifested, on the one hand, in the surface treatment and, on the other hand, in the display of thematic, iconographic and symbolic elements that can be interpreted and understood in the context of old pictorial norms and art historical antecedents. Its sacralised, sacral (looking) spaces have an aura of authenticity through the evocation of the past. The *exit into the real space* can be interpreted as a consistent and logical moment of resolving the conflict between the old, traditional conception of the painting – as far as the viewer's

and the recipient's point of view is concerned – and the new, content-related intention – from the artistic point of view.

In Tolnay's art, the space in the picture gradually becomes the picture in the space, a real pictorial space, as it were. We can really enter into it and physically occupy it, and we can take in and experience the artistic creation not only in space but also in time through our movement.

Place as a work of art

Later on, he not only involves the exhibition spaces into the exhibition using installations and other objects, but also uses minimal interventions to transform the given empty spaces, which he finds inspiring in their atmosphere and spirit, to match his disposition and express his artistic intentions.

In 2015, he took over the space enclosed by the ancient walls of the Fort Monostor in Komárom for the performance *The Walls of Jericho*. Here, he was not the only one seen performing. As part of a process, he created pseudo brick structures on a canvas stretched between the arched passages, thus "walling in" the openings.

In 2017, he organised two exhibitions in unusual spaces. The exhibition and installation titled *The Very Last Supper* was on display in the Knights' Hall of St Stephen's Basilica in Budapest. On the wall is a large graphite drawing (*The Abandoned Table*), an articulation of a *concern for civilisation*, a black and white documentation of an abandoned dinner. The piece shows a long table in a run-down industrial setting (perhaps a factory?), chairs behind it, the dinner guests' discarded coats spread out on the backs of the chairs, and food scraps on the table, represented by real crumbs and wine stains. In the space in front of the painting, there is a boat finely coated with sea salt and sand, containing the food of survival, of those in the last supper: a sack of wheat and two carboys of drink, wine and water. Symbolically, they are the "paraphernalia" of a last Eucharist, with the materials of transubstantiation, the profane food and drink, the sacrificial body and blood. On the one hand, they refer to civilisation's footprints and the former presence of human(s) suggested by the objects in the empty space. On the other hand, they bring back the boat motif, which appeared earlier, as the protagonist of another installation exhibition in 2017, *On Heavenly Waters*, with Pavol Truben. The exhibition was presented on Mount St. Márton, one of the most ancient sacral sites in Hungary, and was part of the Arcus Temporum Art Festival in Pannonhalma. Tolnay originally intended the boat installation for the apsis of St Márton's Basilica in Pannonhalma to be associated with the Easter period, and he prepare an accompanying mock-up of the installation as well.

By arranging the spaces this way, he create artworks which are linked to his vision as a painter and his values as an artist. After all, picturesqueness and

Bajor táj 1. | akril, homok, autóalkatrészek, vászon, 85 x 110 cm, 2014

Bavarian landscape 1 | acrylic, sand, carfittings on canvas, 85 x 110 cm, 2014

Út leletekkel 2. | akril, kőzúzalék, autóalkatrészek, vászon, 85 × 110 cm, 2015

Road with finds 2 | acrylic, sand, car fittings on canvas, 85 × 110 cm, 2015

the atmosphere of the space are key. He installs the empty spaces with objects and materials that simultaneously appeal to our most varied senses and evoke a kind of synaesthesia in the viewer, just as his atmospheric paintings do. At the same time, they draw attention to the fact that emptiness is a concept that balances on the border between infinity and nothingness, constantly crossing their boundaries, sometimes completely overcoming them. Especially on the spiritual (or mental) plane, *empty* space can open up infinite spaces.

Imre Tolnay often sacralises the most ordinary, straightforwardly profane spaces. The deserted, empty, or vacated space in itself invites meditation, contemplation, and often religious devotion. Emphasizing and showing these qualities, or rather

A bárka 1. | deszka, fövény, akril, vászon, 120 × 180 cm, 2012

The Ark 1 | board, sand, acrylic on canvas, 120 × 180 cm, 2012

possibilities, is one of the fundamental artistic missions of his works, regardless of their genre, be they graphics, paintings, actions, happenings, photographs or arranged real spaces. Indeed, genres interact, their boundaries blur, disappear, and are illuminated in new ways. Depending on the attitude of the receiver, his or her readiness or even mood, we can move in and out of the different interpretative and temporal planes. In Imre Tolnay's art, we see the implosion, even the breaking down of boundaries and partitions between finite and infinite dimensions of time and space, between the natural and the built environment, between sacred and profane times and places, between the artistic and the everyday, the festive and the everyday, the interior and exterior, the pictorial and the real.

T O L N A Y I M R E
m u n k á k | a r t w o r k s
2 0 1 5 - 2 0 2 3

Alatt 1. | giclée nyomtatás, papír, 30 x 40 cm, 2015

Under 1 | giclée print on paper, 30 x 40 cm, 2015

Alatt 2. | giclée nyomat, papír, 30 x 40 cm, 2015

Under 2 | giclée print on paper, 30 x 40 cm, 2015

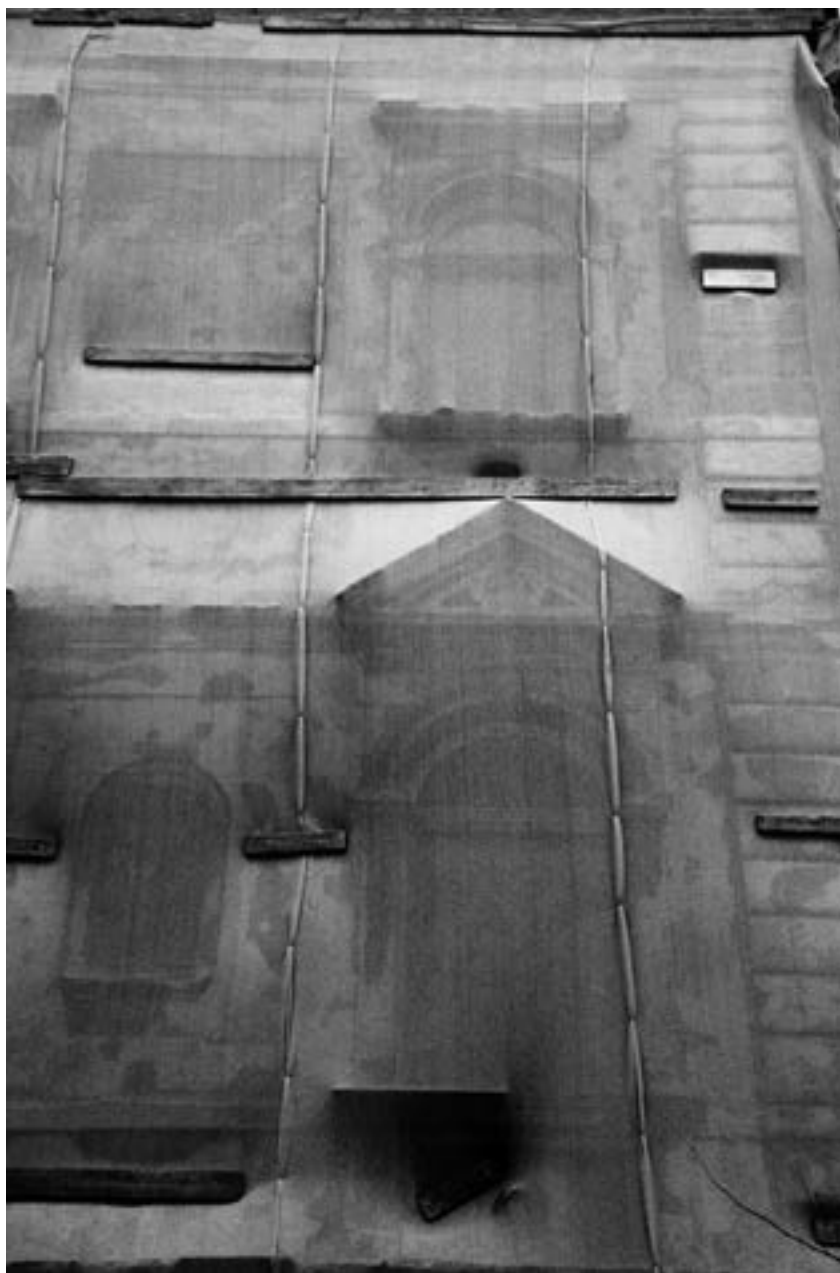
Alatt 3. | giclée nyomtatás, papír, 30 x 40 cm, 2015

Under 3 | giclée print on paper, 30 x 40 cm, 2015

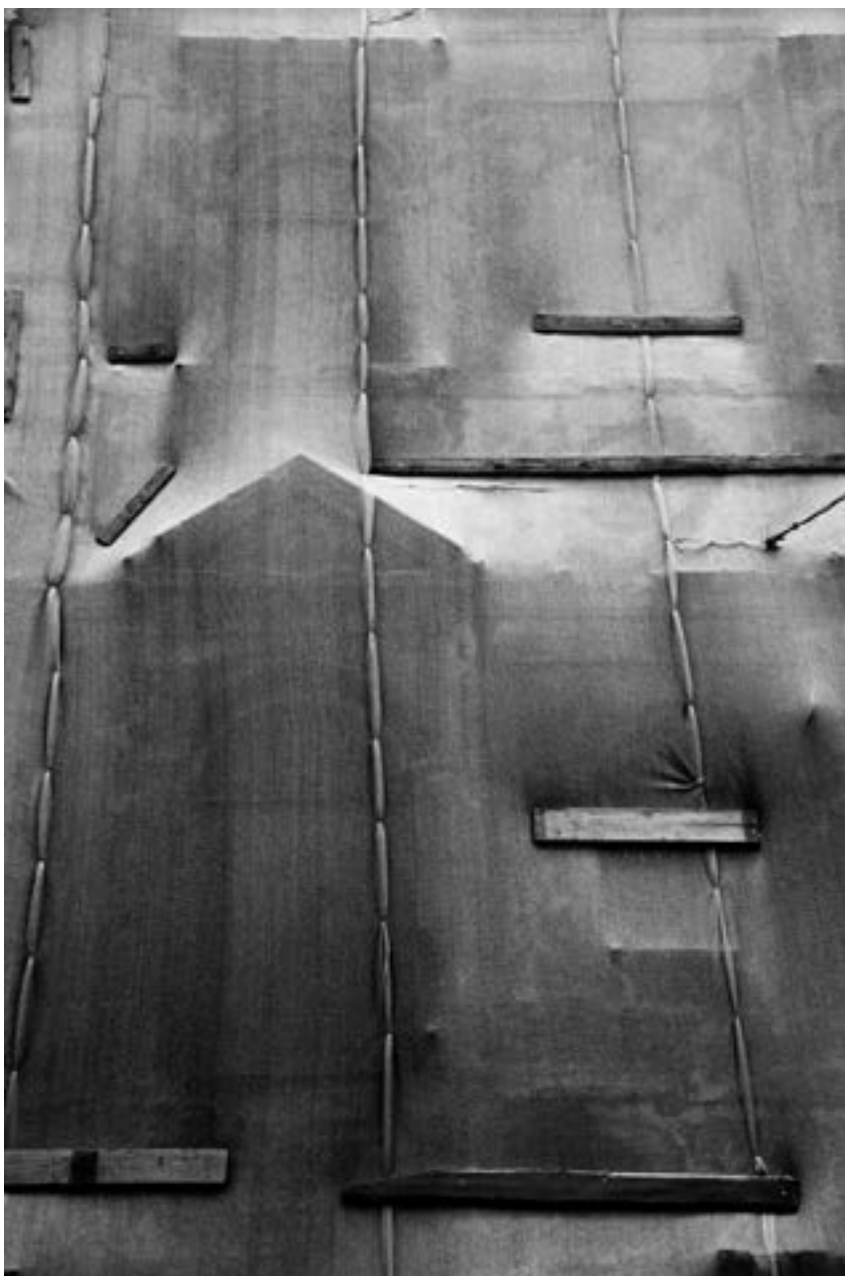
Alatt 4. | giclée nyomat, papír, 30 x 40 cm, 2015

Under 4 | giclée print on paper, 30 x 40 cm, 2015

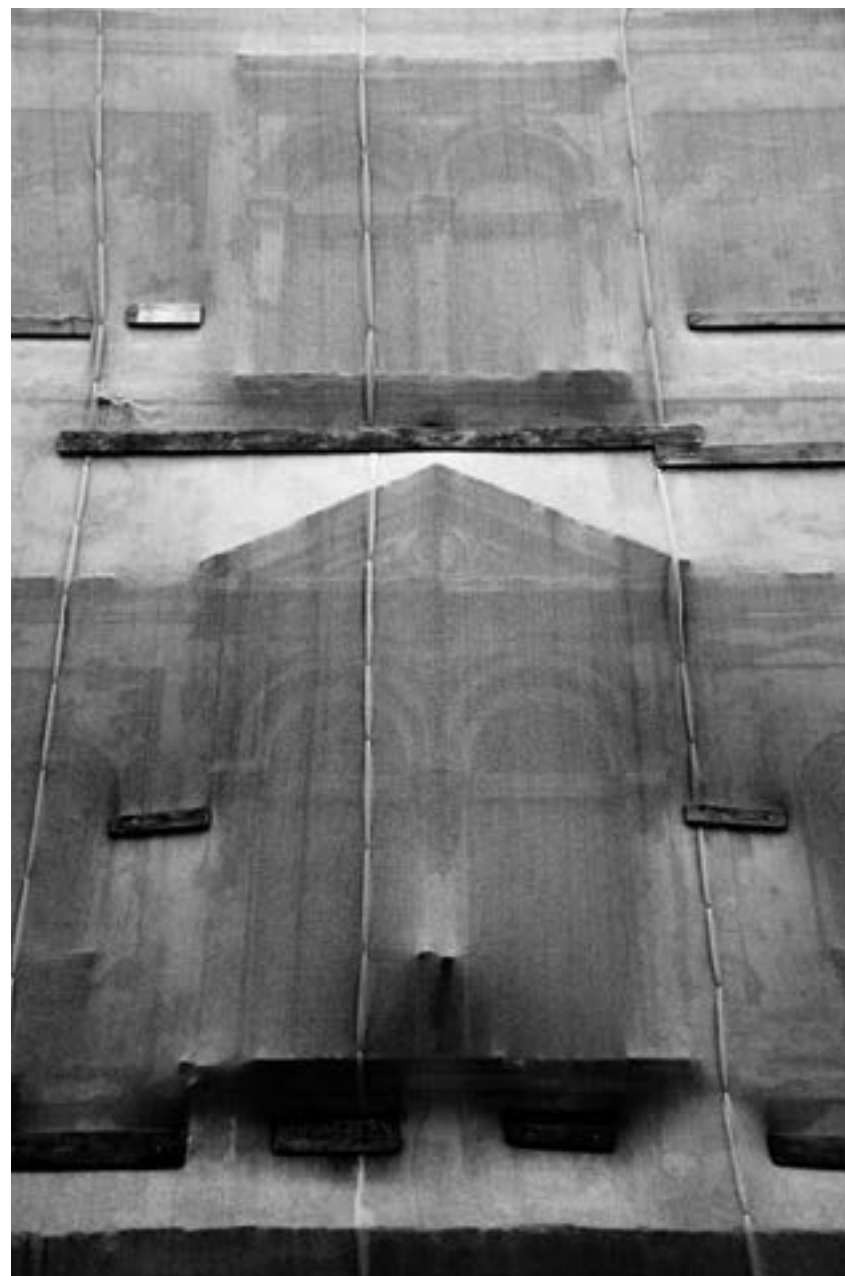
2,5 dimenziós építészet 1. | giclée nyomat, papír
53 x 35 cm, 2016

2,5 dimensional architecture 1 | giclée print on paper
53 x 35 cm, 2016

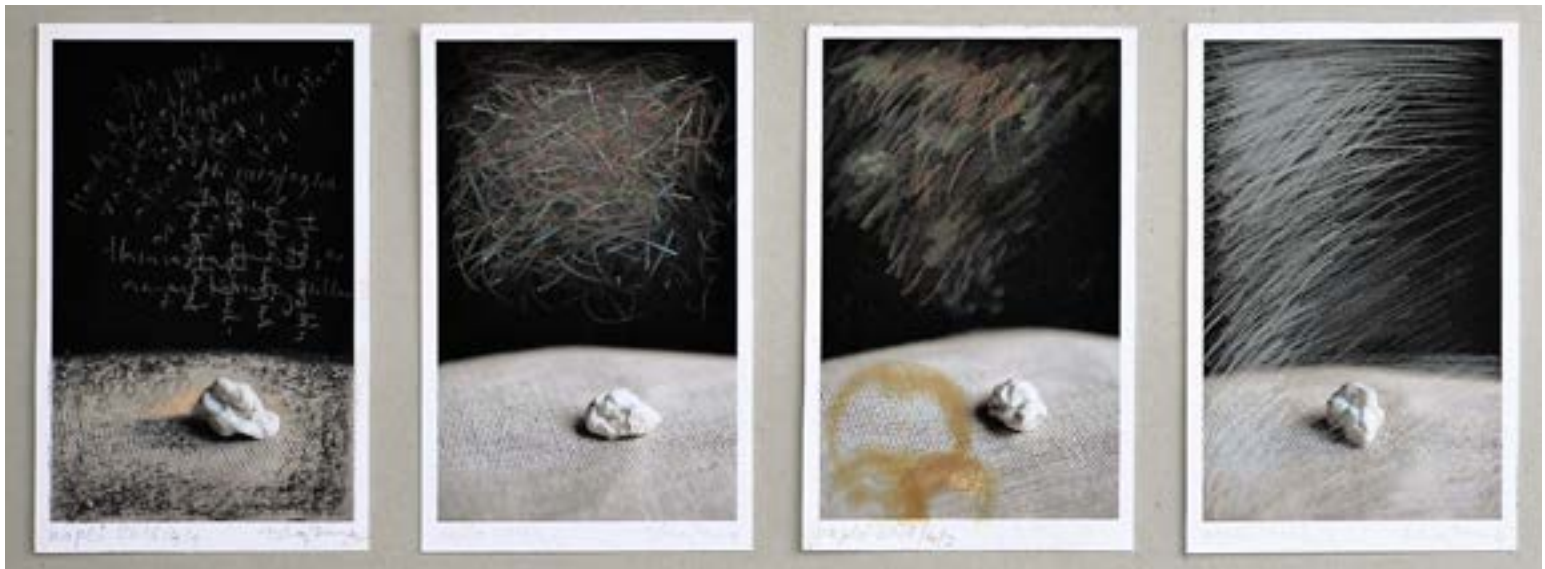
2,5 dimenziós építészet 2. | giclée nyomtatás, papír,
53 x 35 cm, 2016

2,5 dimensional architecture 2 | giclée print on paper,
53 x 35 cm, 2016

2,5 dimenziós építészet 3. | giclée nyomtatás, papír,
53 x 35 cm, 2016

2,5 dimensional architecture 3 | giclée print on paper,
53 x 35 cm, 2016

Napló 16/4/1 - 5/4. | giclée nyomat, színes ceruza, vegyes t., papír, 15 x 10 cm / kép 2016

Diary 16/4/1 - 5/4 | giclée print, pencil, mixed t. on paper, 15 x 10 cm / page 2016

Napló 16/9/4. | giclée nyomtatás, színes ceruza, papír,
40 x 30 cm, 2016

*Diary 16/9/4 | giclée print, pencil, on paper,
40 x 30 cm, 2016*

Napló 16/9/5. | giclée nyomtatás, színes ceruza, papír,
40 x 30 cm, 2016

*Diary 16/9/5 | giclée print, pencil, on paper,
40 x 30 cm, 2016*

Napló 16/10/3. | giclée nyomtatás, színes ceruza, vegyes t., papír, 30 x 40 cm, 2016

Diary 16/10/3 | giclée print, pencil, mixed t. on paper, 30 x 40 cm, 2016

Napló 16/10/4. | giclée nyomtatás, színes ceruza, vegyes t., papír, 30 x 40 cm, 2016

Diary 16/10/4 | giclée print, pencil, mixed t. on paper, 30 x 40 cm, 2016

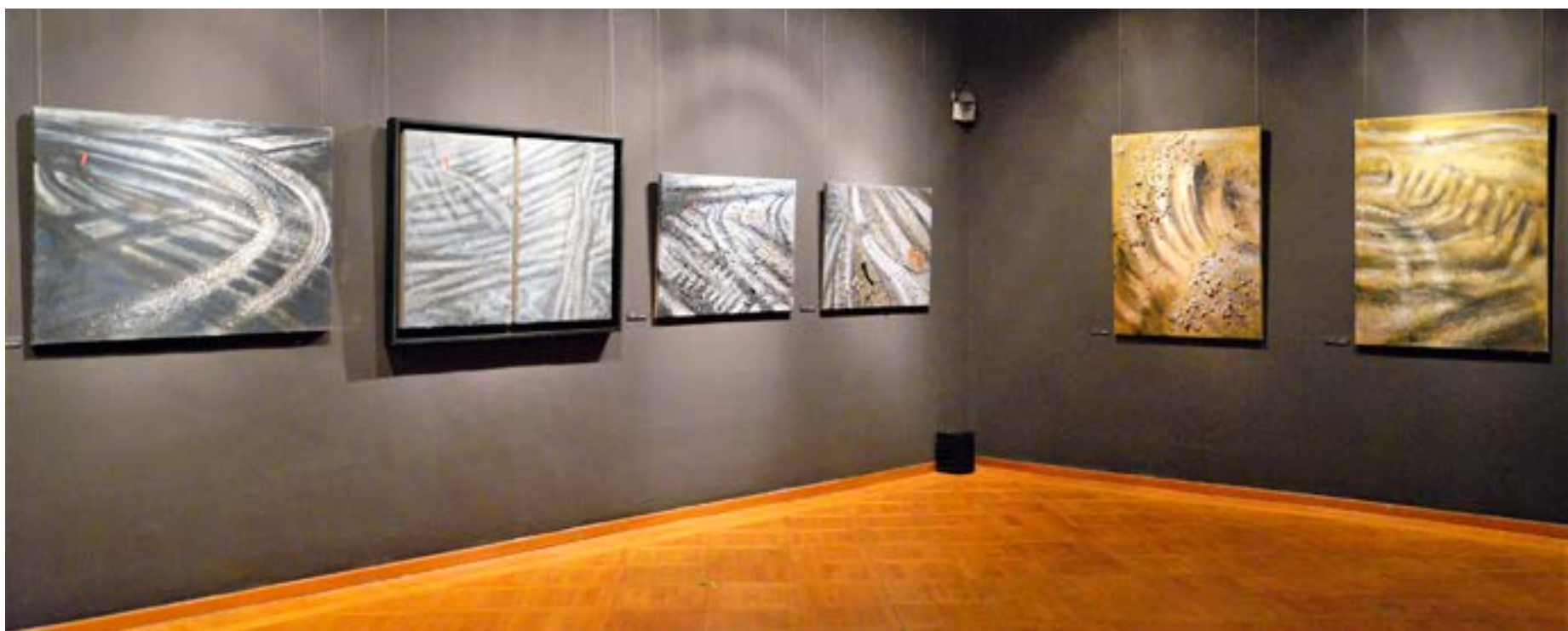
Születés | giclée nyomtatás, papír, 70 x 100 cm, 2016

Birth | giclée print on paper, 70 x 100 cm, 2016

Exodus – Terra e Cielo / a csónak | Magyar Akadémia / Palazzo Falconieri, Róma, Olaszország, 2016

Exodus – Earth and Sky / The Boat | Hungarian Academy / Palace Falconieri, Rome, Italy 2016

Exodus – Terra e Cielo / Kijelölt helyek, Utak leletekkel | Magyar Akadémia / Palazzo Falconieri, Róma, Olaszország, 2016

Exodus – Earth and Sky / Marked places, Road with findings | Hungarian Academy / Palace Falconieri, Rome, Italy 2016

Exodus – Terra e Cielo / a csónak | Magyar Akadémia / Palazzo Falconieri, Róma, Olaszország, 2016

Exodus – Earth and Sky / The Boat | Hungarian Academy / Palace Falconieri, Rome, Italy 2016

Római falak 1. | giclée nyomat, papír, 30 x 40 cm, 2016

Walls of Rome 1 | giclée print on paper, 30 x 40 cm, 2016

Római falak 2. | giclée nyomat, papír, 30 x 40 cm, 2016

Walls of Rome 2 | giclée print on paper, 30 x 40 cm, 2016

Nyári reggel 1. | vakolat, szén, akril, autószelelvédő, ~100 x 140 cm, 2016

Summer morning 1 | plaster, coal, acrylic on carwindshield, ~100 x 140 cm, 2016

Nyári reggel 2. | vakolat, akril, autószelelvédő, ~100 x 140 cm, 2016

Summer morning 2 | plaster, acrylic on carwindshield, ~100 x 140 cm, 2016

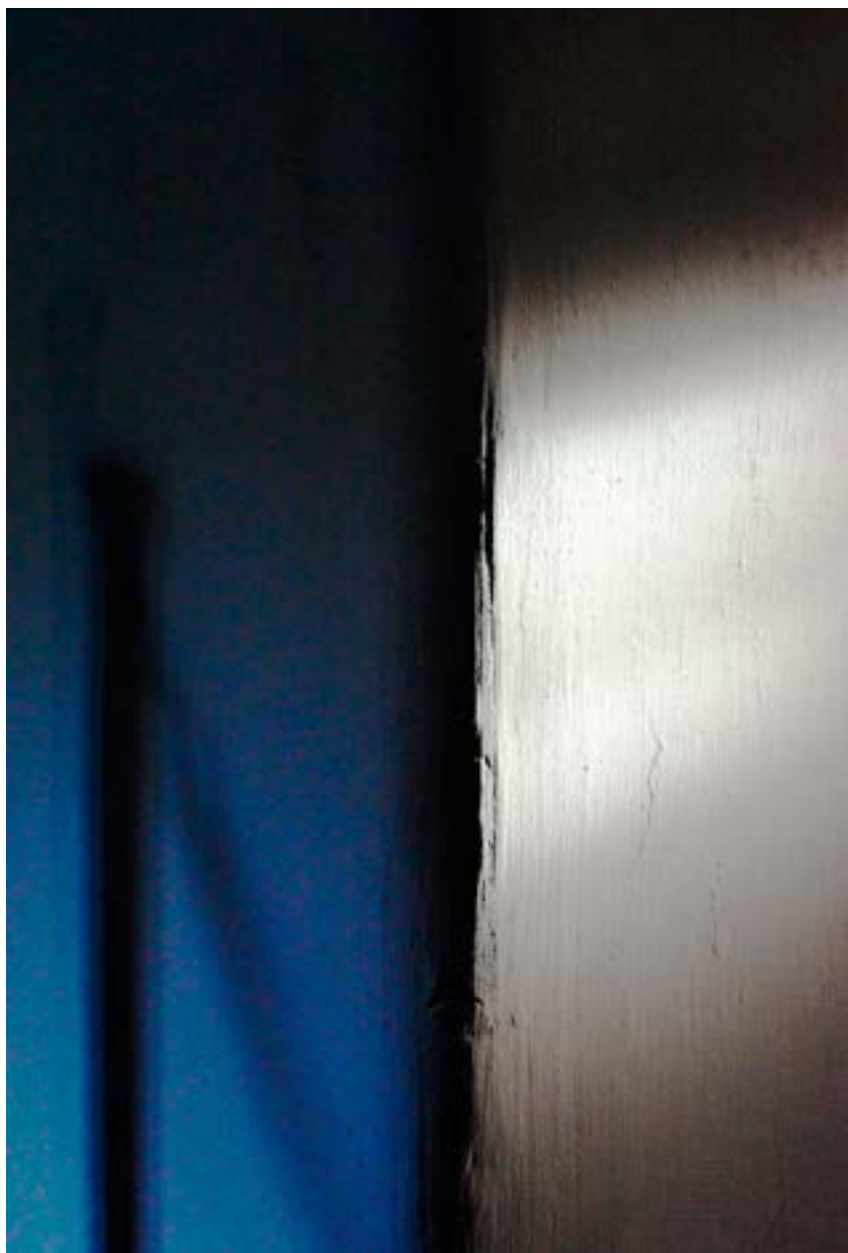
Téli reggel 1. | vakolat, akril, autószeplvédő, ~100 x 140 cm, 2016

Winter morning 1 | plaster, acrylic on carwindshield, ~100 x 140 cm, 2016

Téli reggel 2. | vakolat, akril, grafit, autószelelvédő, ~100 x 140 cm, 2016

Winter morning 2 | plaster, acrylic, graphite on carwindshield, ~100 x 140 cm, 2016

Függőleges együttállások / kontempláció | giclée nyomat,
70 x 50 cm, 2015

Vertical alignments / contemplation | giclée print,
70 x 50 cm, 2015

Függőleges együttállások / küszöb | giclée nyomat,
70 x 50 cm, 2015

Vertical alignments / sill | giclée print,
70 x 50 cm, 2015

Függőleges együttállások 2 / nyárutó | giclée nyomtatás,
70 x 50 cm, 2016

Vertical alignments 2 / End of summer | giclée print,
70 x 50 cm, 2016

Függőleges együttállások 3 / Nyárutó 2 | giclée nyomtatás,
70 x 50 cm, 2016

Vertical alignments 3 / End of summer 2 | giclée print,
70 x 50 cm, 2016

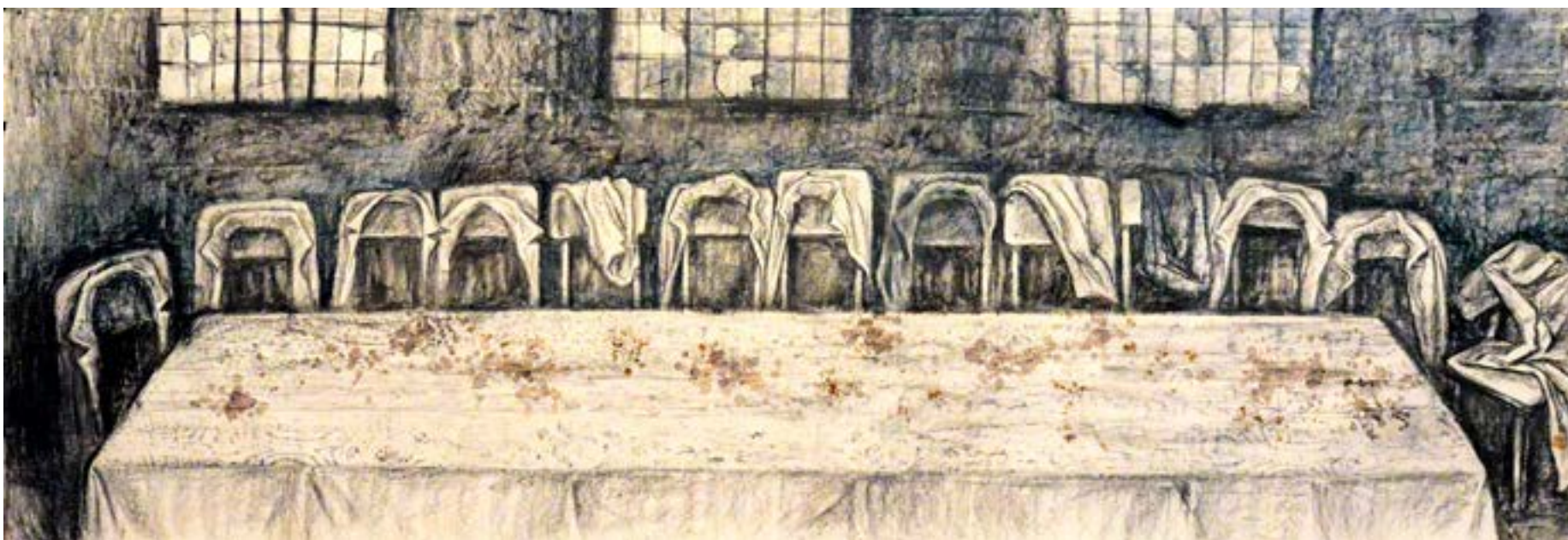
Függőleges együttállások 4 / Római együttállás 1 | giclée nyomtatás, 70 x 50 cm, 2016

Vertical alignments 4 / Roman alignments 1 | giclée print, 70 x 50 cm, 2016

Függőleges együttállások 5 / Polány giclée nyomtatás, 70 x 50 cm, 2019

Vertical alignments 5 / Polány giclée print, 70 x 50 cm, 2019

Az elhagyott asztal | grafit, kenyérmorzsa, vörösbor papír, 150 x 427 cm, 2017 | a kép a Pannonhalmi Főapátság tulajdona

The abandoned table | graphite, bread crumbs, red wine on paper, 150 x 427 cm, 2017 | the picture is the property of Pannonhalma Abbey, Hungary

A legutolsó vacsora (installáció a Szent István Bazilika Lovagtermében, 2017) | giclée nyomtatás, 70 x 100 cm
a kép az Evangélikus Országos Gyűjtemény tulajdona, Budapest

The very last supper (installation in the Knight's Hall of the Saint Stephen Basilica, Budapest, 2017) | giclée print, 70 x 100 cm
the picture is the property of the Hungarian Lutheran Collection Budapest, Hungary

A legutolsó vacsora 1 | giclée | nyomtatás, 60 x 60 cm, 2017 | magántulajdon, Budapest

The very last supper 1 | giclée print, 60 x 60 cm, 2017 | private property, Budapest, Hungary

A legutolsó vacsora 2 | giclée nyomat, 60 x 60 cm, 2017

The very last supper 2 | giclée print, 60 x 60 cm, 2017

A legutolsó vacsora 3 | giclée nyomtatás, 60 x 60 cm, 2017 | Evangélikus Országos Gyűjtemény tulajdona, Budapest

The very last supper 3 | giclée print, 60 x 60 cm, 2017 / property of the Hungarian Lutheran Collection Budapest, Hungary

A legutolsó vacsora 4 | giclée nyomat, 60 x 60 cm, 2017

The very last supper 4 | giclée print, 60 x 60 cm, 2017

Égi vizeken | installáció, fémcsónak, vászonlepel ~100 x 250 cm, Pannonhalma, 2017

On heavenly waters | installation, metal boat, canvas cover ~100 x 250 cm, Pannonhalma, 2017

Ablak | vakolat, fa, fém, akril, vegyes t., vászon 100 x 100 cm, 2017

Window | plaster, wood, metal, acrylic, mixed t. on canvas 100 x 100 cm, 2017

Ablak 2 | vakolat, fa, akril, vegyes t., vászon
140 x 100 cm, 2017

Window 2 | plaster, wood, acrylic, mixed t. on canvas
140 x 100 cm, 2017

Torlasz | vakolat, fa, akril, vegyes t., vászon
140 x 100 cm, 2017

Barricade | plaster, wood, acrylic, mixed t. on canvas
140 x 100 cm, 2017

Túl | föld, akril, vegyes t., vászon 70 x 100 cm, 2017

Beyond | ground, acrylic, mixed t. on canvas 70 x 100 cm, 2017

Palatino | vakolat, akril, vászon
140 x 100 cm, 2017

Palatino | plaster, acrylic on canvas
140 x 100 cm, 2017

Fakított helyek 1 | domestik, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018

Faded places 1 | domestik, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018

Fakított helyek 2 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018 / magántulajdon

Faded places 2 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018 / private collection

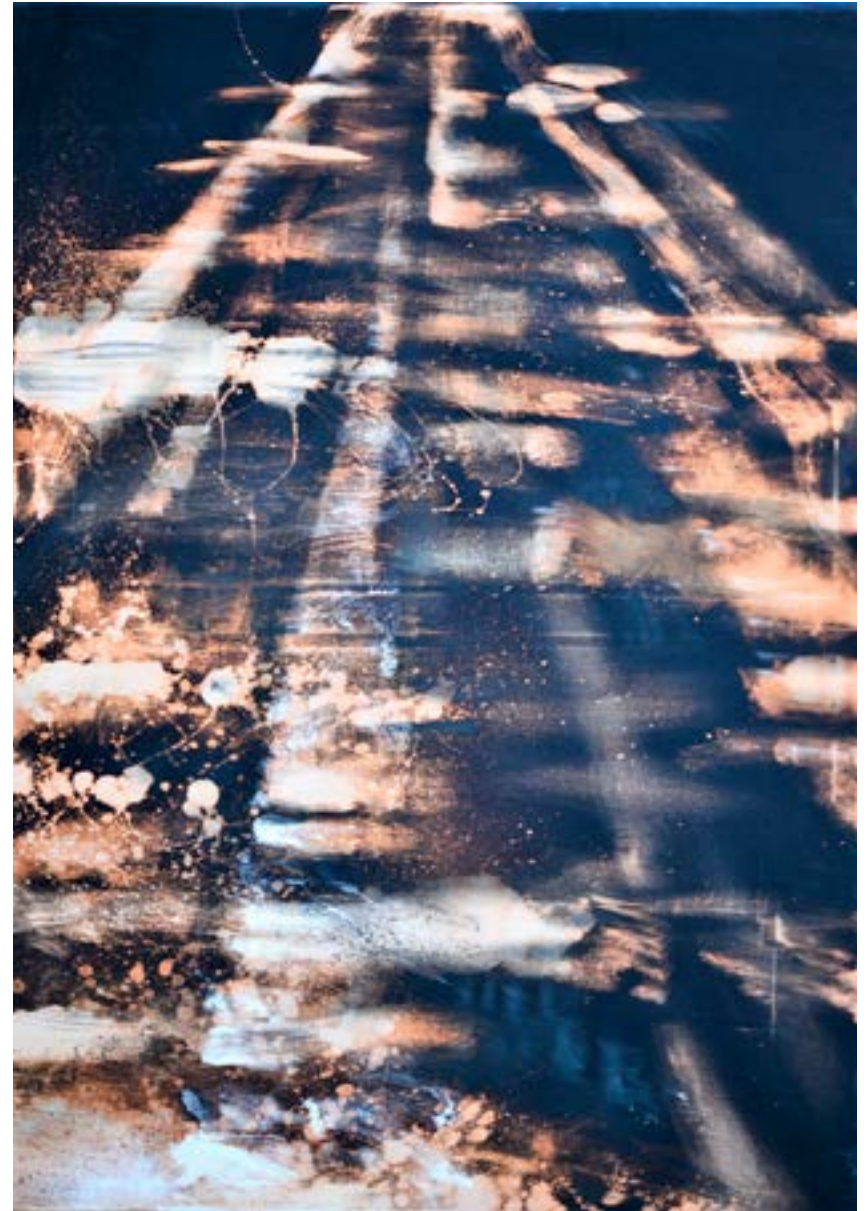
Fakított helyek 3 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018

Faded places 3 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018

Fakított helyek 4 | domestik, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018

Faded places 4 | domestik, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018

Fakított helyek 5 | domestik, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018

Faded places 5 | domestik, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018

Fakított helyek 6 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018

Faded places 6 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018

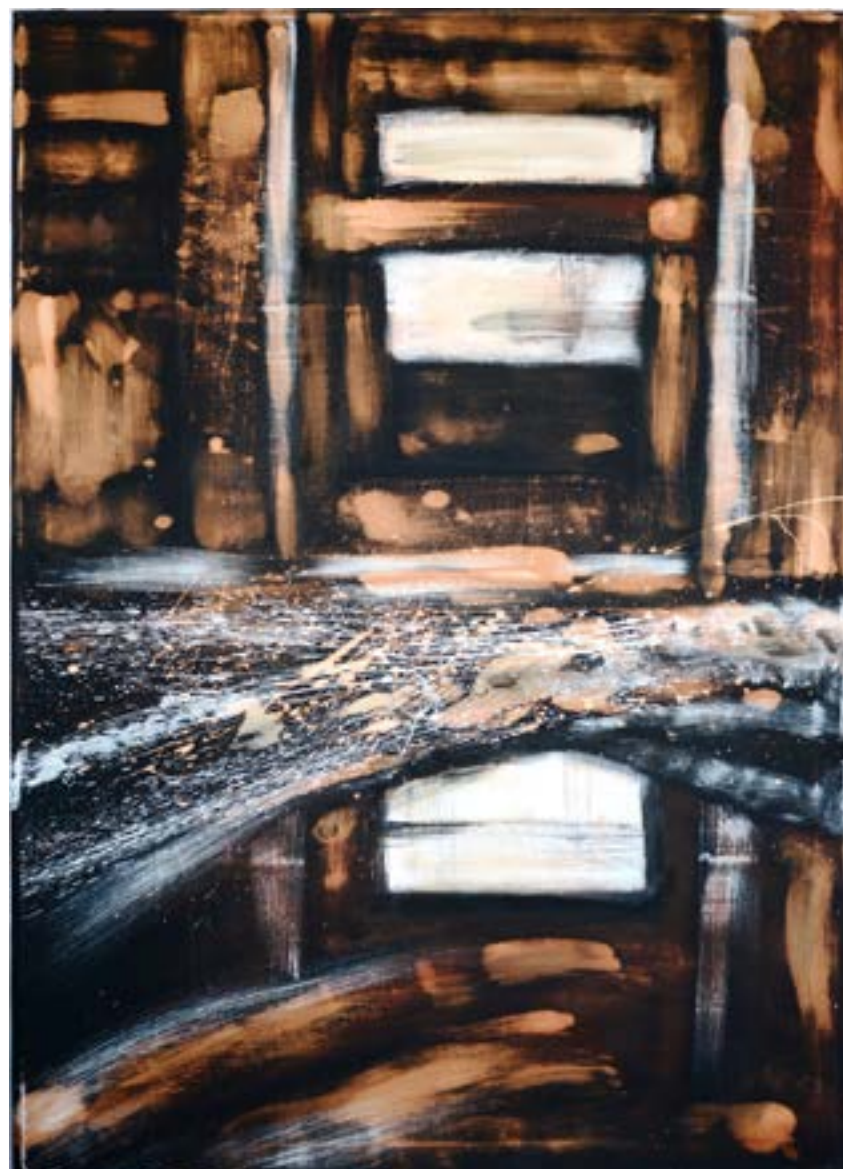
Fakított helyek 7 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2018

Faded places 7 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2018

Fakított helyek 8 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2019

Faded places 8 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2019

Fakított helyek 9 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2019

Faded places 9 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2019

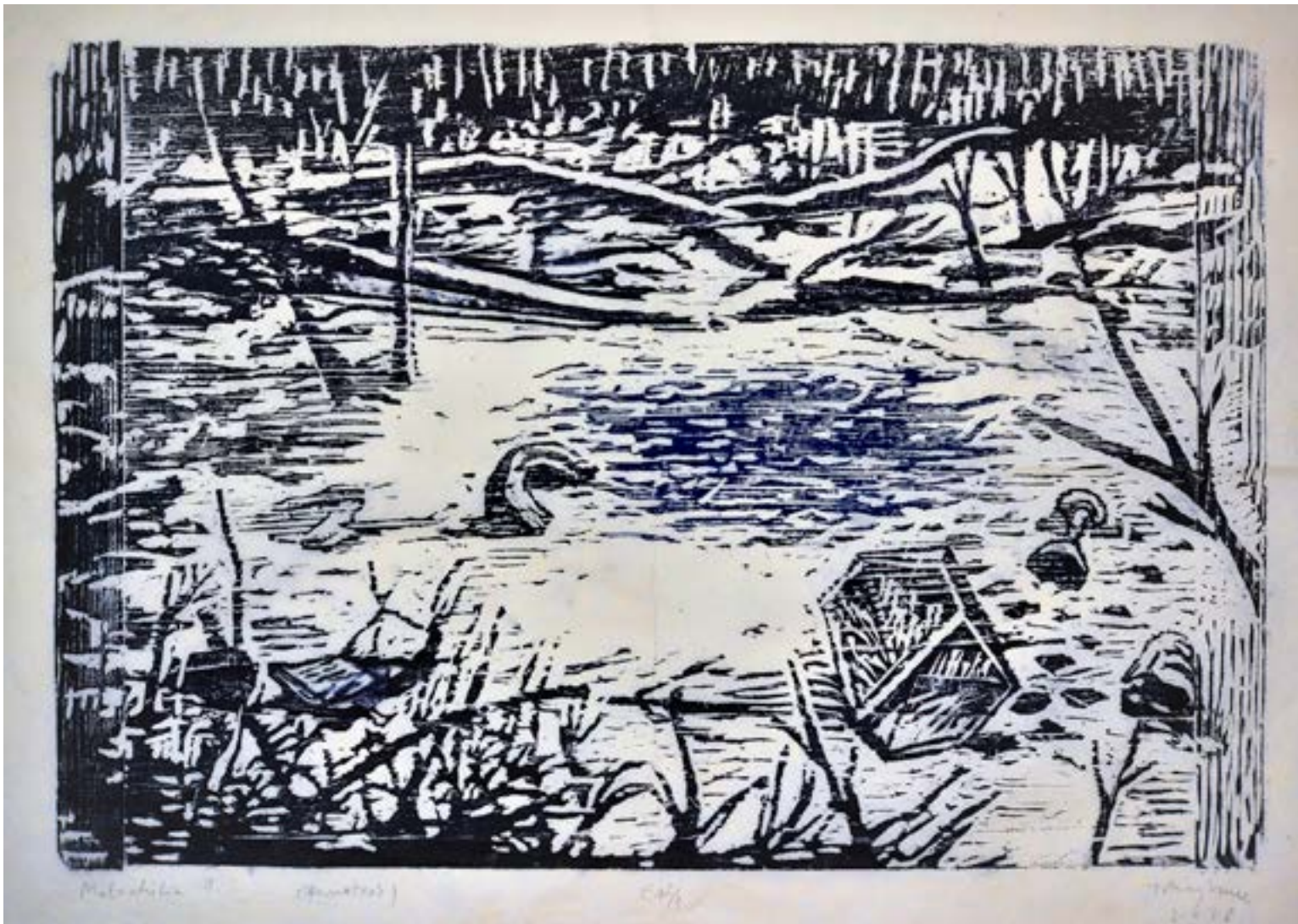
Fakított helyek 10 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2019 / magántulajdon

Faded places 10 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2019 /private collection

Fakított helyek 11 | domestos, akril, fekete vászon
140 x 100 cm, 2019

Faded places 11 | domestos, acrylic on black canvas
140 x 100 cm, 2019

Melankólia 1 | fametszet, papír 70 x 100 cm, 2018

Melancholy 1 | woodcut on paper 70 x 100 cm, 2018

Melankólia 2 | fametszet, papír 70 x 100 cm, 2018

Melancholy 2 | woodcut on paper 70 x 100 cm, 2018

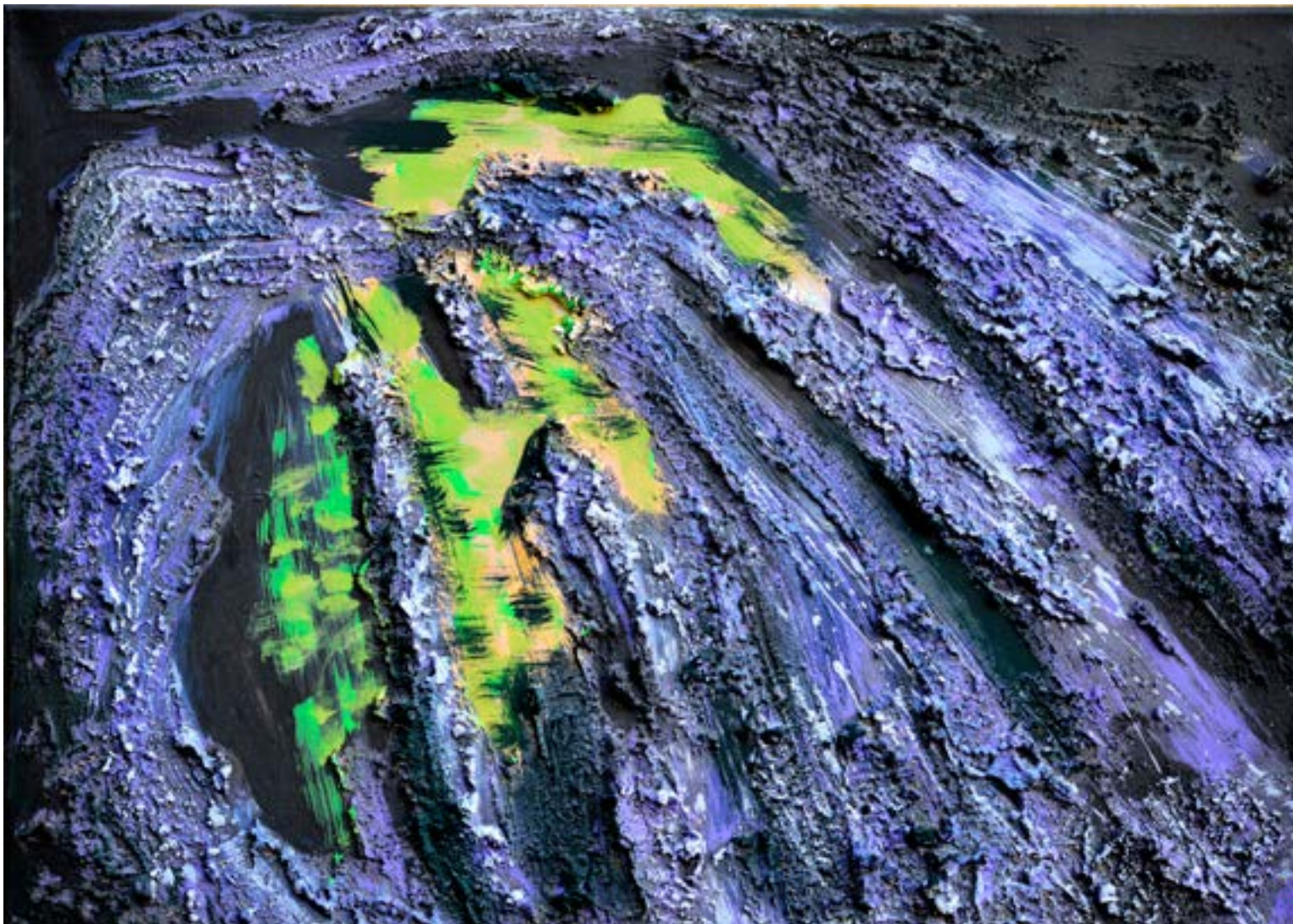
Melankólia 3 | fametszet, papír 70 x 100 cm, 2018

Melancholy 3 | woodcut on paper 70 x 100 cm, 2018

Kéklő sár 1 | föld, akril, vászon 50 x 70 cm, 2018 / magántulajdon

Bluish mud 1 | ground, acrylic on canvas 50 x 70 cm, 2018 / private collection

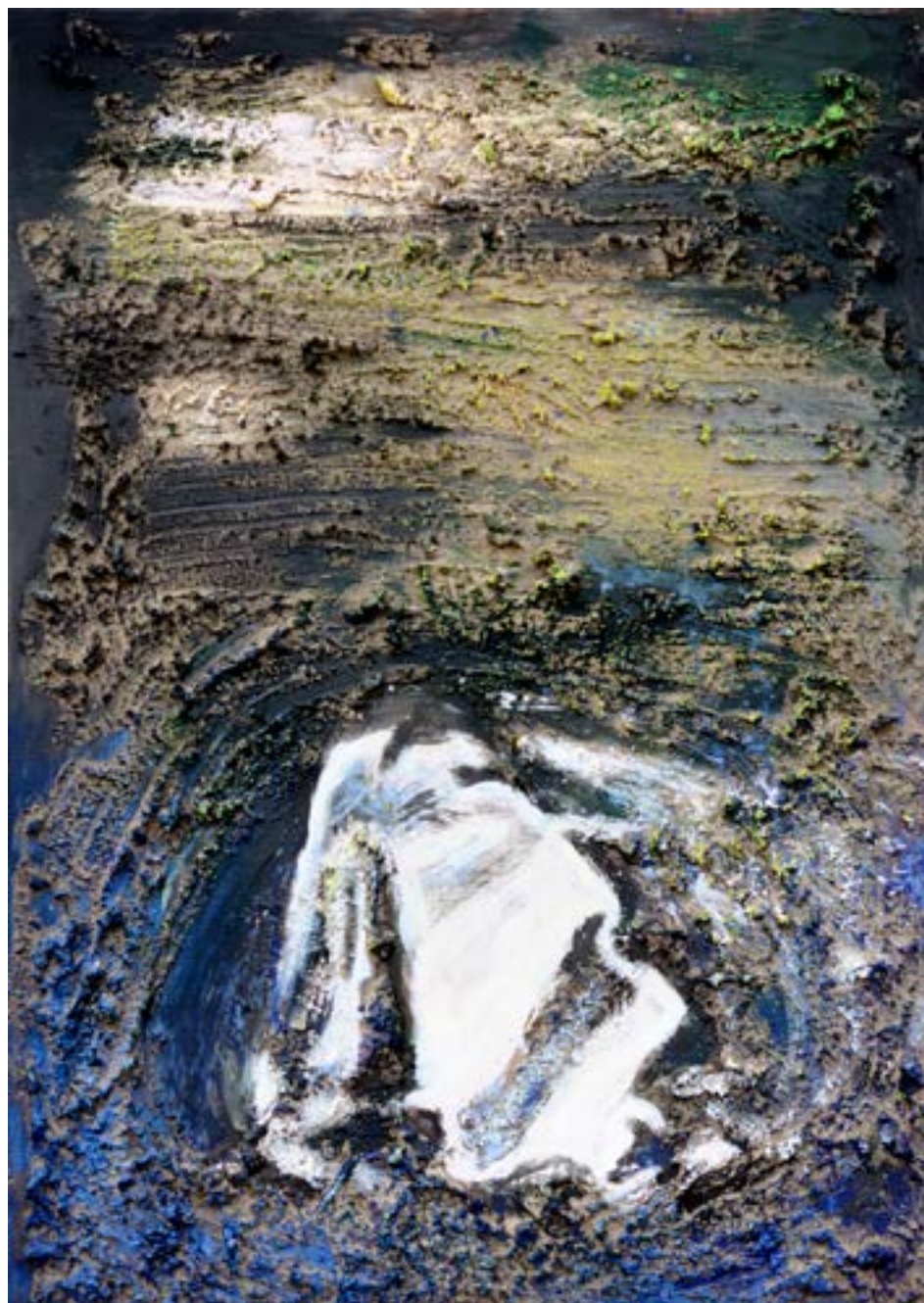
Kéklő sár 2 | föld, akril, vászon 50 x 70 cm, 2018

Bluish mud 2 | ground, acrylic on canvas 50 x 70 cm, 2018

Kéklő sár 3 | föld, akril, vászon 50 x 70 cm, 2018

Bluish mud 3 | ground, acrylic on canvas 50 x 70 cm, 2018

Kéklő sár 4 | föld, akril, vászon 70 x 50 cm, 2018

Bluish mud 4 | ground, acrylic on canvas 70 x 50 cm, 2018

Fakított helyek 15 | domestos, akril, fekete vászon 45 x 65 cm, 2020

Faded places 15 | domestos, acrylic on black canvas 45 x 65 cm, 2020

Fakított helyek 16 | domestos, akril, fekete vászon 45 x 65 cm, 2020 | magántulajdon

Faded places 16 | domestos, acrylic on black canvas 45 x 65 cm, 2020 | private property

Természet és geometria 1 | giclée nyomat, színes ceruza 40 x 30 cm, 2020

Nature and geometry 1 | giclée print, colored pencil 40 x 30 cm, 2020

Természet és geometria 2 | giclée nyomtatás, színes ceruza 30 x 40 cm, 2020

Nature and geometry 2 | giclée print, colored pencil 30 x 40 cm, 2020

Természet és geometria 3 | giclée nyomtatás, színes ceruza 35 x 40 cm, 2020

Nature and geometry 3 | giclée print, colored pencil 35 x 40 cm, 2020

Napló 21/1 | giclée nyomtatás, színes ceruza
25 x 16 cm, 2021

Diary 21/1 | giclée print, colored pencil
25 x 16 cm, 2021

Napló 21/2 | giclée nyomtatás, színes ceruza
25 x 16 cm, 2021

Diary 21/2 | giclée print, colored pencil
25 x 16 cm, 2021

Napló 21/3 | giclée nyomtatás, színes ceruza
25 x 16 cm, 2021

Diary 21/3 | giclée print, colored pencil
25 x 16 cm, 2021

Napló 21/4 | giclée nyomtatás, színes ceruza
25 x 16 cm, 2021

Diary 21/4 | giclée print, colored pencil
25 x 16 cm, 2021

Napló 21/5 | giclée nyomtatás, színes ceruza
25 x 16 cm, 2021

Diary 21/5 | giclée print, colored pencil
25 x 16 cm, 2021

Napló 21/6 – Pilinszky-hely 1 | giclée nyomtatás, színes ceruza
25 x 16 cm, 2021

Diary 21/6 – Pilinszky-place 1 | giclée print, colored pencil
25 x 16 cm, 2021

Víz alatt 1 | föld, vakolat, akril 85 x 110 cm, 2018

Underwater 1 | ground, plaster, acrylic on canvas 85 x 110 cm, 2018

Víz alatt 2 | föld, vakolat, akril 85 x 110 cm, 2018

Underwater 1 | ground, plaster, acrylic on canvas 85 x 110 cm, 2018

Víz alatt 3 | föld, vakolat, akril 85 x 110 cm, 2022

Underwater 1 | ground, plaster, acrylic on canvas 85 x 110 cm, 2022

Víz alatt 4 | föld, vakolat, akril 85 x 110 cm, 2022

Underwater 4 | ground, plaster, acrylic on canvas 85 x 110 cm, 2022

Fényívek | vakolat, akril 140 x 100 cm, 2022

Light arcs | plaster, acrylic on canvas 140 x 100 cm, 2022

Őszvíz | domestos, akril, vászon 85 x 110 cm, 2022

Autumnwater | domestos, acrylic on canvas 85 x 110 cm, 2022

Értékfestés / smaragd | vakolat, akril, vászon
100 x 70 cm, 2022

Value painting / emerald | plaster, acrylic on canvas
100 x 70 cm, 2022

Értékfestés / topáz | vakolat, akril, vászon
100 x 70 cm, 2022

Value painting / topaz | plaster, acrylic on canvas
100 x 70 cm, 2022

Értékfestés / töredék | vakolat, akril, vászon
100 x 70 cm, 2022

Value painting / fragment | plaster, acrylic on canvas
100 x 70 cm, 2022

Emlékek edényei 1 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 1 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

Emlékek edényei 2 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 2 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

Emlékek edényei 3 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 3 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

Emlékek edényei 4 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 4 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

Emlékek edényei 5 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 5 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

Emlékek edényei 6 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 6 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

Emlékek edényei 7 | c-print, flekknyomás 70 x 100 cm, 2023

Vessels of memories 7 | c-print, spot-pressure 70 x 100 cm, 2023

TOLNAY IMRE DLA habil

1968, Győr. 1983-87 Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola, alkalmazott grafikus szak, Budapest. 1992 Diploma, Magyar Képzőművészeti Egyetem, képgrafika szak. Mesterek: Baranyay András, Kocsis Imre, Pásztor Gábor. 1992-95 Képzőművészeti Egyetem, mesterképző. Tagság: Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete (MAOE/ megyei tisztségviselő), Magyar Grafikusművészek Szövetsége (MGSZ), Fialtal Képzőművészek Stúdiója (FKSE), Győri Grafikai Műhely Egyesület. 1997-2000 DLA – tanulmányok, Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar, Keserű Ilona festő osztálya. Doktori fokozatszerzés: 2003 (PTE). habilitált doktori cím: 2013 (PTE). 1991 óta vesz részt a hazai és külföldi kiállításokon, szimpóziumokon (Ausztria, Csehország, Egyiptom, Finnország, Franciaország, Hollandia, Horvátország, Japán, Korea, Lengyelország, Németország, Macedónia, Olaszország, Románia, Szlovákia, Szlovénia, Svájc, Taiwan, USA). Közel három évtizedes párhuzamos festészeti, grafikai, fotográfiai, installációs, művészeti publikációs tevékenység, közép-, és felsőfokú művészeti oktatás. Egyetemi tanár a Széchenyi István Egyetem építészképzésén, mestertanár a Győri Tánc és Képzőművészeti Szakgimnáziumban. Művei megtalálhatók több hazai és külföldi köz-és magángyűjteményben.

Born in Győr in 1968. He graduated in 1992 from the faculty of printmaking at the Hungarian University of Fine Arts (Budapest). He pursued his doctoral studies at the University of Pécs, Hungary, from 1997-2000, receiving his DLA degree in 2003 and completing his habilitation in 2013. Since 1991 he has participated in national and international exhibitions and symposia in 21 countries around the world. His works can be found in several domestic and foreign public and private collections. He is a university professor at Széchenyi University of Győr and a teacher at the Győr Art High School.

Egyéni kiállítások / solo exhibitions

- 1990 Képzőművészeti Egyetem - Epreskerti Kálvária, Budapest
- 1992 Petőfi Sándor Városi Műv. Központ, Győr
Képzőművészeti Egyetem – Átrium, Budapest
Bezerédj-kápolna, Ménfőcsanak
- 1993 „Barokk hús” – Ringa Húsbolt, Győr

- 1994 Vár Art Galéria, Győr
- 1995 Táltos Klub, Budapest;
„hajó” – RAS-Galéria, Győr (Farouk Shehatával)
- 1996 Szaller-Malom – Művészetek Völgye, Kápolcs
Balassi Könyvesbolt Galéria, Budapest
- 1997 Tabán Mozi, Budapest
Mediawave-plakátok– Lloyd Galéria, Győr (Kelemen Benő Benjáminnal)
Városi Kulturcentrum (Zsinagóga), Zalaegerszeg
- 1998 Komáromi Kiszgaléria, Komárom
Ferencvárosi Pincegaléria, Budapest (Kéri Bálint Bencével)
Közéltés Galéria, Pécs; Városi Művészeti Múzeum – Kamaraterem, Győr
Városi Könyvtár Galériája, Győr
- 1999 „Lónyay” Grafikai Műhely, Budapest (Kéri Bálint Bencével)
Ökollégium Artgaléria, Budapest; Akadémia Galéria, Győr
- 2000 Új Színház Galéria, Budapest; „Felnőtt játékok”- Galéria IX, Budapest;
Auschlössl, Graz / Ausztria
- 2002 „Fragmentumok”– Petőfi Művelődési Ház, Győr (Kopasz Tamással)
Városi Művészeti Múzeum – Váczy Gyűjtemény, Győr
- 2003 Bencés Gimnázium -Tetőtéri Galéria, Pannonhalma
- 2004 „Kronosz és kairosz” – Görög Templom, Vác (Lévay Jenővel); Erlin Galéria, Budapest
- 2005 Művészetek Völgye, Taliándörögd (Szalkai Károlyal)
- 2006 „al secco” – MU Színház Galériája, Budapest
„Jelenlét” – Tihanyi Apátság Galériája (Kustán Melinda textilművésszel)
„Adott idők, helyek” – Városi Képtár Pincegalériája, Győr;
Galéria IX, Budapest (Kopasz Tamással), Budapest
- 2007 Pannonia Galéria – Pannonia Med Hotel, Sopron
„Fényt kapott helyek”- IX. Plein Art Fesztivál, Student Galéria, Budapest
ArtMa Galéria, Dunaszerdahely / Szlovákia (Kopasz Tamással)
- 2008 Komáromi Kiszgaléria, Komárom; [XL] - Csikász Galéria – Művészetek Háza,
Veszprém
Erlin Galéria, Budapest
- 2009 fotókiállítás – VOKE Arany János Műv. Ház, Győr;
Hansági Múzeum, Mosonmagyaróvár
Festmények 2008-2009, Bartók 32 Galéria, Budapest
- 2010 „Mediterraneum” – Autentik Autószalon Galériája, Győr
- 2011 Fotókiállítás, Rege Kávészó Galériája, Tihany
Grafikák 1991-2011, Kondor Béla Galéria / Magyar Képzőművészeti Egyetem,
Budapest
- 2012 Napló / festmények 2009-11, Újlipótvárosi Klubgaléria, Budapest
Húsz év lenyomatai / grafikák 1992-2012, PS Galéria, Győr

- 2013 Fehér Ló Közösségi Ház, Mosonmagyaróvár
„Kijelölt helyek” – Raiffeisen Galéria, Budapest
- 2014 A bárka / kiállítás és installáció – Monostori Erőd, Komárom (MEDIAWAVE fesztivál)
- 2015 Jerikó falai / képzőművészeti és tánc-performance Lőrinc Kati táncművésszel, Monostori Erőd, Komárom (MEDIAWAVE fesztivál)
Hét kép / Gótikus Kápolna, Hédervár
„pannon partok” – munkák 2009-2015, Rómer F. Műv. és Tört. Múzeum / Esterházy-palota, Győr
- 2016 Exodus – Terra e Cielo (Marisa Facchinettivel) / Magyar Akadémia, Róma / Olaszország
Látásgyakorlatok – Karinthy Szalon, Budapest
- 2017 Städtische Galerie in der Harderbastei, Ingolstadt / Németország
A legutolsó vacsora – Szent István Bazilika, Lovagterem, Budapest
Égi vizeken – installáció és kiállítás Pavol Trubennel, XIII. Arcus Temporum Művészeti Fesztivál, Pannonhalma
- 2018 „Mentén” – Kortárs Magyar Galéria, Dunaszerdahely / Szlovákia
- 2019 „Útközben” – Zofia Weiss Gallery, Krakkó / Lengyelország
„Fakított helyek” – Veszprémvölgyi volt jezsuita romtemplom, Veszprém
TERRA – Volt Zsinagóga Kiállítóhely, Tata
ART Flex (Kelemen B. Benjáminnal), Flesch Kulturális Központ, Mosonmagyaróvár
- 2021 „kétely és bizonyosság” / a fényképből indulva – Baranyay András emlékére, Kondor Attilával és Mátyási Péterrel, B32 Galéria, Budapest
- 2022 függőleges együttállások, Fest;tisztít Galéria, Budapest
- 2023 kéklenni, Pannonhalmi Bencés Gimnázium Galériája
- Intergraf Alpe-Adria, Udine / Olaszország, ART EXPO, Budapest
Kuopio, Nurmes és Imatra galériái / Finnország,
1st Internationale Grafiek Biennale, Maastricht / Hollandia
- 1994 International Triennial of Graphic, Bitola / Macedónia,
Kisgrafika Biennálé - Újpest Galéria, Budapest
- 1995 III. Nemzetközi Grafikai Biennálé, Győr,
21st Biennial of Graphic - Moderna Galerija, Ljubljana / Szlovénia
Vallomások a vonalról - Vigadó Galéria, Budapest
- 1996 „Találkozások” - Városi Múzeum, Brassó / Románia,
XVIII. Országos Grafikai Biennálé, Miskolc
Szerb Ortodox Templom, Győr (Koronczai Endrével és Lévy Jenővel)
Különös nyomatok - Vigadó Galéria, Budapest, Megyei Tárlat - Napóleon-ház, Győr
Ungarn-Woche ,96 - World Trade Center Gallery, Bécs / Ausztria
Zalaegerszegi Nemzetközi Művésztelep jubileumi kiállítás – Kultúrcentrum, Zalaegerszeg
- 1997 3rd Praha Graphic European Triennale, Prága / Csehország,
Audi Hungaria Motor Kft.-Konferenciaterem, Győr
International Triennale of Graphic, Kairó / Egyiptom,
Országos Pasztell Biennálé – Vármúzeum, Esztergom,
Országos Színesnyomat Kiállítás - Művészetek Háza, Szekszárd
Országos hidegtű kiállítás - Vigadó Galéria, Budapest,
IV. Nemzetközi Grafikai Biennálé, Győr
- 1998 XIX. Országos Grafikai Biennálé, Miskolc,
Fiatal kortárs művészek kiállítása – Várfook Garázs Galéria, Budapest
18 Künstler, 18 Städte – Kongreßsaal, Graz / Ausztria, Pannónia Biennálé - Csáktornya, Horvátország; Eisenstadt / Ausztria,
“Symposium” - Galeria Umelecka Beseda, Pozsony / Szlovákia
„Ma – tematikus” - Pest Center Galéria, Budapest, Országos Rajzbiennálé, Salgótarján
- 1999 Pannónia Biennálé – Szombathely; Muraszombat / Szlovénia,
JPTE Művészeti Kar DLA-hallgatók kiállítása - Pécsi Galéria
23rd International Biennial of Graphic – Galerija Tivoli, Ljubljana / Szlovénia
Mediawave napok (Plakátkiállítás Kelemen B. Benjáminnal) – Bárka Színház, Budapest
“Quodlibet” – Óbudai Pincegaléria, Budapest,
Nemzetközi Grafikai Fesztivál, Kolozsvár / Románia
„Ungarisches Kunst aus Győr”- Harderbastei, Ingolstadt / Németország
- 2000 Fiatal magyar grafikusok – Magyar Köztársaság Kulturális Központja, Bukarest / Románia
XX. Országos Grafikai Biennálé, Miskolc
Országos Pasztell Biennálé – Vármúzeum, Esztergom,

Csoportos kiállítások / group exhibitions

- 1990 Bencés Gimnázium – Tetőtéri Galéria, Pannonhalma / Hungary
- 1991 Művelődési Központ, Szeged (Csontó Lajossal, Koronczai Endrével és Szabadi Zoltánnal)
XVI. Országos Grafikai Biennálé, Miskolc, I. Nemzetközi Grafikai Biennálé, Győr,
5th International Biennial of Graphic, Taipei / Taiwan,
„Tatarozás”–Fesztivál - Múcsarnok, Budapest
- 1992 ELIA-kiállítás - Képzőművészeti Egyetem, Budapest,
Győri Zsinagóga (Koronczai Endrével és Lévy Jenővel)
„Ensemble” - Józsefvárosi Önkormányzat, Budapest
XVII. Országos Grafikai Biennálé, Miskolc, II. Nemzetközi Grafikai Biennálé, Győr
6th International Biennial of Graphic, Taipei / Taiwan,

- Időhíd 2000 – Mesterek és tanítványok – MűvészetMalom, Szentendre,
Országos Rajzbiennálé, Salgótarján,
Országos Színesnyomat Kiállítás – Művészetek Háza, Szekszárd
- 2001 Feketén-fehéren – Millenniumi Grafikai Kiállítás – Múcsarnok, Budapest
Magyar Rézkarcoló Művészek Egyesülete kiállítása – Miskolci Galéria,
Megyei Őszi Tárlat – Römer Terem, Győr
- 2002 „Árnyék a falon” – Kortárs Művészeti Intézet, Dunaújváros
„Kunst aus Ungarn” – Schwarzbach Galerie, Wuppertal / Németország,
XXI. Grafikai Biennálé, Miskolc
Raab-Art Csoport kiállítás – Magyar Galéria, Mosonmagyaróvár
MRLME-kiállítás - Új Művészeti Közalapítvány Alkotóháza, Gödöllő,
MRLME-kiállítás – Csongrádi Galéria
- 2003 4th International Triennale of Graphic - Kairó / Egyiptom
„18 Künstler / 18 Städte” – Stadtmuseum St. Pölten / Ausztria
Hommage á Keserü Ilona – Artéria Galéria, Szentendre,
Art Flexum-kiállítás – Komáromi Kisgaléria
In memoriam Egon Schiele – Kortárs Galéria, Tatabánya,
Keserü-tanítványok – Pécsi Galéria
„Frontières et passages dans l’art de la médaille”- Magyar Intézet, Párizs /
Franciaország
- 2004 XXII. Nemzeti és Nemzetközi Grafikai Biennálé, Miskolc, Paksi Képtár
- 2005 Kortárs Magyar Galéria, Dunaszerdahely / Szlovákia
Szabad Művészetek Doktora – Ernst Múzeum, Budapest, „Rétegek”– Limes Galéria,
Komárno / Szlovákia
Ungarische Grafikausstellung, Stuttgart / Németország, „Fiat lux VII” – Erlin
Klub Galéria, Budapest
- 2006 XXIII. Nemzeti és Nemzetközi Grafikai Biennálé, Miskolc
In memoriam 1956 – Országos Képzőművészeti kiállítás, Mosonmagyaróvár
5th International Triennial of Graphic, Bitola / Macedónia
10th Biennale Intergraf Alpe-Adria, Galeria Comunale, Monfalcone / Olaszország
7th International Computer Art Biennale, Rzeszów / Lengyelország,
„Fiat lux VIII” – Erlin Klub Galéria, Budapest
- 2007 Art Flexum-kiállítás – Kortárs Magyar Galéria, Dunaszerdahely / Szlovákia,
Raab Art-kiállítás – Xantus János Múzeum, Győr,
29. Tavasz Tárlat - Nógrádi Történeti Múzeum, Salgótarján
VI. Incontro Centro Europeo – Multiseum Città Fiera, Udine / Olaszország
EURÉGIÓ festészeti kiállítás - Zalaegerszeg, Szombathely,
„Együttállás” – NKA-vásárlások 2006-2007, Csók István Képtár, Székesfehérvár
Geumgang Nature Art Pre-Biennale, National Museum Exhibition Hall,
Gongju / Korea
- 2008 EURÉGIÓ festészeti kiállítás – Eisenstadt, Győr,
Raab Art Csoport kiállítása – Zsinagóga, Lendva / Szlovénia
Országos Táblaképfest. Biennálé, REÖK Palota, Szeged,
XXIV. Nemzeti és Nemzetközi Grafikai Biennálé, Miskolc
- 2009 magyar-szlovák kortárs képzőművészeti kiállítás - Városháza, Hága / Hollandia
„il muro” - római ösztöndíjasok beszámoló kiállítása, Magyar Akadémia, Róma
Országos Színesnyomat Biennálé – Művészetek Háza, Szekszárd
Art Flexum Őszi Tárlat, Flesch Károly Kulturális Központ, Mosonmagyaróvár,
Megyei Őszi Tárlat, Esterházy kastély - Pálmaház, Fertőd
- 2010 VIKAT 30 – a Paksi Művésztelep résztvevőinek kiállítása, Paksi Képtár
3DLA – Radosza Attila, Somody Péter és Tolnay I. kiállítása, Városi Képtár, Győr
- 2011 XXV. Nemzeti és Nemzetközi Grafikai Triennálé, Miskolc
Salgótarjáni Tavasz Tárlat, Nógrádi Múzeum, Salgótarján
- 2012 IV. Ars Pannonica Biennálé, Savaria Múzeum, Szombathely
- 2013 Ars Pannonica Biennálé, Magyarország Nagykövetsége díszterme, Bécs
- 2014 Párhuzamok és találkozások – kiállítás Keserü Ilona tiszteletére, Szombathelyi Képtár
Székelyföldi Nemzetközi Grafikai Biennálé – Székely Múzeum, Sepsiszentgyörgy, Románia
XXI. Országos Tájékp Biennálé, Hatvani Galéria, Hatvan
- 2015 Salgótarjáni Tavasz Tárlat, Dornyay Béla Múzeum, Salgótarján
Itt és most / Képzőművészeti Nemzeti Szalon - Múcsarnok, Budapest
V. Ars Pannonica Biennálé, Magyarország Nagykövetsége díszterme, Bécs
- 2016 a somorjai DUNART.com Nemzetközi Művésztelep kiállítása, MAMŰ Galéria, Budapest
4. Székelyföldi Nemzetközi Grafikai Biennálé, Sepsiszentgyörgy / Románia
XX. Esztergomi Fotóbiennálé, Esztergom - Vármúzeum, Budapest - B32 Galéria
XXII. Országos Tájékp Biennálé, Hatvani Galéria, Hatvan
- 2017 XXVII. Nemzeti és Nemzetközi Grafikai Triennálé, Miskolc
Kunst aus Ungarn - Landratsamt Einzkreis, Pforzheim / Németország
- 2018 Mesterek és tanítványok – MKISZ Galériája, Budapest
XXI. Esztergomi Fotóbiennálé, Esztergom, B32 Kultúrtér – Budapest
- 2019 VIII. Ars Pannonica Biennálé, Magyarország Nagykövetsége, Bécs
VIII. Ars Pannonica Biennálé, DLUL Galéria, Ljubljana / Szlovénia
Új Dunántúli Tárlat, Magtár, Balatonalmádi
- 2020 Szabadjáték 2. Magyar Nemzeti Szalon, Múcsarnok, Budapest
X. Keresztény Ikonográfiai Biennálé, Katona József Múzeum, Kecskemét
6. Nemzetközi Székelyföldi Grafikai Biennálé, Sepsiszentgyörgy / Románia
Kenyér és bor színében / Az úrvacsora kortárs szemmel, Evangélikus Országos
Múzeum, Budapest
- 2021 Kételty és bizonyosság /a fényképből indulva /Baranyay András emlékére
– Kondor Attilával és Mátyási Péterrel, B32 Galéria, Budapest
Élő Magyar Festészet, Szolnoki Galéria, Szolnok
Infinitívus / Pilinszky 100 – Esernyős Galéria, Budapest

- 2022 Infnitívusz / Pilinszky 100 – Szolnoki Galéria, Szolnok
 Az év műtárgya / kiállítás és online aukció, MaxCity Galéria, Törökbálint
 Infnitívusz / Pilinszky 100 – HA Kulturális Központ, Kecskemét
 Üzenet / MMA Képzőművész Köztestület kiállítása, Pesti Vigadó
 Élő Magyar Festészet, Szolnoki Galéria, Szolnok
 Kontempláció / a DUNARTCOM Somorjai Nemzetközi Művésztelep kiállítása,
 MANK Galéria, Szentendre

Szimpóziumok, ösztöndíjak, tanulmányutak / symposia, scholarships, study trips

- 1991 Internationale Sommerakademie der Bildenden Kunst, Salzburg / Ausztria
 Művészettörténeti Szimpózium, Nápoly / Olaszország
 1992 Concorzo Superiore di Disegno (Markus Lüpertznél és Titus Carmelnél), Como /
 Olaszország
 1993 Európai Művészeti Akadémiák Találkozója, Maastricht / Hollandia
 1994 a Hágai Királyi Akadémia ösztöndíja / Hollandia
 1996 V. Nemzetközi Művésztelep, Zalaegerszeg-Gébárt
 1997 III. Nemzetközi Kisgrafika Szimpózium, Moravany nad Váhom / Szlovákia,
 International Painting Symposium, Ormož / Szlovénia
 1999 XXXI. Nemzetközi Művésztelep, Győr,
 POAART International Painting Symposium, Pohorje / Szlovénia
 2000 Nemzetközi Festészeti Szimpózium, Finnentrop-Bamenohl / Németország
 „Est-Ouest” Nemzetközi Grafikai Szimpózium, Le Locle - Môtiers / Svájc
 2001 „Aquila” Nemzetközi Fest. Szimpózium, Lipovci / Szlovénia,
 „Art Flexum” Nemzetközi Művésztelep, Mosonmagyaróvár
 2004 Vizuális Kísérleti Alkotótelep, Paks
 XXXVII. Nemzetközi Művésztelep, Győr
 2006 „Art Flexum” Nemzetközi Művésztelep, Mosonmagyaróvár
 2007 Korkép – 33. Nemzetközi Művésztelep, Gyergyószárhegy / Románia
 2008 10. „Art Flexum” Nemzetközi Művésztelep, Mosonmagyaróvár
 2009 a Római Magyar Akadémia kéthónapos ösztöndíja, Róma
 Mayer-Symposium, Sant Michael / Leoben, Ausztria
 2010 VIKAT 30 – Paksi Művésztelep, Paksi Képtár
 2011 Dunaszerdahelyi Nemzetközi Művésztelep / Szlovákia
 2012 44. Nemzetközi Művésztelep, Győr
 2013 „Transzvízió” 3. DUNART.com Nemzetközi Művészeti Szimpózium, Somorja /
 Szlovákia
 2014 Ingolstadt Város rezidensprogramja
 2017 „Imago Anima” – Nemzetközi Művésztelep, Nagyszombat / Szlovákia
 2018 18. EU-Art-network Internationale Kunstsymposium, Cselley Mühle / Oslip,
 Ausztria

Művek köz-és magángyűjteményekben / works in collections

Városi Művészeti Múzeum, Kortárs gyűjtemény, Győr;
 FEIN GmbH Gyűjtemény, Stuttgart / Németország
 Nemzetközi Kortárs Gyűjtemény, Zalaegerszeg;
 Magyar Nemzeti Galéria, Jelenkori Gyűjtemény, Budapest
 Xantus János Múzeum, Győr; Erstebank Vezérigazgatóság, Budapest;
 Dr. Nagy Miklós gyűjteménye, Győr
 Janus Pannonius Múzeum, Modern Magyar Képtár, Pécs;
 Hansági Múzeum Kortárs Gyűjteménye, Mosonmagyaróvár;
 Paksi Képtár; Brandner Gyűjtemény, Niklasdorf / Ausztria
 Arndt Gyűjtemény, Ingolstadt / Németország
 Landratsamt Einzkreis, Pforzheim / Németország
 MAOE-MMA-vásárlás 2020, Evangélikus Országos Múzeum 2020, Hatagro Kft. 2022

Díjak / prizes

Barcsay-díj (1991, 1992, 1994), Győr Város díja, Megyei Őszi Tárlat, Győr (1996)
 T I T-díj, Megyei Tárlat, Győr (1998), Grand Prix Pannonia – Pannonia Nemzetközi
 Festészeti Biennálé, Csáktornya-Cakovec / Horvátország (1998),
 A Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat fődíja, Megyei Tárlat, Győr (2000),
 Magyar Kultúra Napja, Polgármesteri jutalom, Győr (2004), Nógrádi Múzeum díja, 29.
 Salgótarjáni Tavasz Tárlat (2007), A Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat fődíja,
 Megyei Őszi Tárlat, Mosonmagyaróvár (2007), Art Flexum-díj, Mosonmagyaróvár (2008),
 A Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat fődíja, Megyei Őszi Tárlat, Fertőd (2009),
 Győr Művészetéért díj (2016), Kenyér és bor színében / Az úrvacsora kortárs szemmel
 – Az Országos Evangélikus Egyház pályázata, III. díj (2020)

Publikációk / publications

Jelet hagyni, manapság (A III. Győri Nemzetközi Grafikai Biennáléről, Műhely, 1996/1-2)
Ezredvégi lenyomatok (Az V. Győri Nemzetközi Grafikai Biennáléről, Pannonhalmi
 Szemle, 1999/5.)
Tolnay Imre grafikái a Valóság c. folyóiratban (30, 43, 70, 77, 112, 115, 128. p.)
Fényt kapott kezek (Baranyay András pannonhalmi kiállítása, Pannonhalmi Szemle
 (2001/3.)
Tolnay Imre 19 fotója a Műhely c. folyóirat 2001/3. számában (B1, B2, 5, 9, 12,13, 16, 17,
 20, 33, 41, 46, 52, 54, 59, 63, 67, 72, 73, B3, B4. p.)

- Jegyzetfossziliák* (Gálics István grafikái a győri Városi Képtárban, Új Művészet XII. évf. 2001/7. 39-40. p.)
- Benső tájakon* (Marc Chagall a budapesti Zsidó Múzeumban, Pannonhalmi Szemle 2001/9.)
- Post scriptum, post print és más dolgok* (Pavel Makov a győri Képtárban, Balkon 2001/10. 26-2.p.)
- Ronda, de szép* (Kopasz Tamás kiállítása a Godot Galériában, Új Művészet 2001/12. 40-41. p.)
- A világra nyomott ablak* (6. Győri Nemzetközi Grafikai Biennálé, Balkon 2001/12., 33-34. p.)
- Elnyűhetetlen szürrealizmus* (Farsang Sándor kiállítása a győri Képtárban, Új Művészet 2002/2. 42. p.)
- Kezelt kövek és kéz-kövéletek spirituális térben* (Valkó László a győri Akadémia Galériában, Új Művészet 2002/10. 44. p.)
- Zene kezekre* (Baranyay András kiállítása a Komáromi Kisgalériában, Új Művészet 2003/1.)
- Megsebzett mértan* (Szócs Géza kiállítása a győri Városi Képtárban, Új Művészet, 2003/6.)
- Áhítat, sárban és aranyban* (Záborszky Gábor Bevezetés az alkímiába c. kiállítása a veszprémi Művészetek Házában, Új Művészet 2003/11. 39. p.)
- DLA-s(z)ok randevúja* (doktorandusz /DLA/ hallgatók közös kiállítása a Pécsi Galériában, Echo 2003/3-4.)
- Graf-ikon* (a 7. Győri Nemzetközi Rajz-és Grafikai Biennáléről, Balkon 2003/12. 26-27. p.)
- Oxidált idők, sebzett szimmetriák* (Július Gyula művei a győri Városi Művészeti Múzeum pincegalériájában, Új Művészet XV. évf. 2004/3. 48.p., másodközlés in: Kép-aláírások / Művészek a művészetről, MAOE, Budapest, 2004. szerk.: Készman József, 236-241.p.)
- Fölfesletett festmények* (H. Cmelka kiállítása a győri Városi Képtárban, Élet és Irodalom, 2004/aug.)
- L' accord primordial - Elemi összhang* (Manon és Benoist Mallet kiállítása a győri Városi Képtárban, Balkon 2004/7. 42-43. p.)
- A magma ikonográfiája* (Kopasz Tamás kiállítása a budapesti Raiffeisen Galériában, Balkon, 2004/8. 18-19.p.)
- Lenyomtatva* (a Krakkói Nemzetközi Grafikai Triennálé anyaga a győri Városi Művészeti Múzeumban, Balkon, 2004/11-12. 47-48.p.)
- Isten állatkertjének alulnézete* (Almási Otília rajzairól, Élet és Irodalom, 2005. 02. 11. 6.p.)
- A merengés helyei és anyagai* (Záborszky Gábor kiállítása a Műcsarnokban, Új Művészet, XVI. évf. 2005/2. 12-14.p.)
- Ecsetbe fénylő évszázadok* (Négy évszázad francia festészete a Műcsarnokban, Pannonhalmi Szemle, 2005/2.)
- Porba, sárba zárt fények* (Szalkai Károly kiállítása a Komáromi Kisgalériában, Új Művészet, 2005/8.)
- Elfeledett élmények tárháza* (Wayne Crothers ausztrál művész kiállítása a győri Városi Művészeti Múzeumban, Új Művészet, XVI. évf. 2005/11. 36-37.p.)
- Lét-jelek, jelenlétek* (Imre Mariann és Kótai Tamás kiállítása a Raiffeisen Galériában, Új Művészet, XVI. évf. 2005/12. 36-37.p.)
- Hozott anyag* (8. Győri Nemzetközi Grafikai Biennálé, Balkon, 2005/11-12., 24-25.p.)
- Útba eső jelek* (Kurcsis László kiállítása a Komáromi Kisgalériában, Új Forrás, 2006/4.)
- A grafikus gúnyója* (Magyar Mónika és Szócs Géza kiállítása a soproni Pannonia Galériában, VÁRHely, 2005/4. 67-69.p.)
- Tartalmak és tartamok rétegei* (Takako Matsukawa grafikái a győri Városi Képtárban, Új Művészet, XVII. évf. 2006/11. 45-46.p.)
- Helyek, színek – helyezve, színezve* (Eröss István két kiállításáról, Balkon, 2007/4. 28-29.p.)
- Hűlt helyek, kutyákkal, emberekkel* (Muzsnay Ákos a Komáromi Kisgalériában, Új Művészet, XIX. évf. 2008/2. 50. p.)
- Indulat-rajzolatok, meditativan* (M. Nádler Tibor kiállítása a Kiscelli Múzeumban, Balkon, 2008/1.)
- Testre szabás* (Formatúra - a Magyar Formatervezési Díj díjazottjainak kiállítása, Győri Múzsza, 2008/1.)
- 50 év – Nyugat-európai képzőművészet - A Konok-gyűjtemény* (Konok Tamás magángyűjteménye a győri Városi Művészeti Múzeumban, Új Művészet, XIX. évf. 2008/6-7. nyár 1. 66-67.p.)
- Kép-levelek az utókornak* (Ölveczky Gábor munkáiról, Műhely, 2008/3.)
- Fémbe fogalmazva* (az 5. Kecskeméti Acélszobrászati Szimpózium, Új Művészet, XIX. évf. 7., 2008/nyár2, 43. p.)
- Rómainak és új-metafizikusnak lenni* (De Chirico és a múzeum c. kiállítás - Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Róma, in: Új Művészet XX. évf. 2009/4. 40-41.p.)
- A romnak támasztott létra* (Arte in memoria 5 - Ostia Antica Zsinagógája, Róma, Balkon, 2009 /4)
- Tolnay Imre fotói* a Műhely c. folyóirat 2009/3. számában (B1, B2, 5, 7, 9, 11, 17, 21, 23, 28, 31, 35, 37, 45, 47, 53, 67, B3, B4. p.)
- A töredék ünnepei* (Budaházi Tibor kiállítása a Szombathelyi Képtárban, Új Művészet XX. évf., 2009/6. 43-44.)
- Kincs, ami van* (kincsek Kelet-Szlovákiából a Szombathelyi Képtárban, Új Művészet, 2009/7.)
- Foltba oltva* (Klimó Károly gyűjteményes kiállítása győri Városi Művészeti Múzeumban, Új Művészet, 2009/7. 20-21.p.)
- Ittlétünkről, átutazóban* (Somorjai K. Tibor kiállítása a somorjai /Szlovákia/ At Home Gallery-ben, Új Művészet, 2009/11. 34-35. p.)Érzéki geometria (Sean Scully a Veszprémi Művészetek Házában, Balkon, 2009 / 10.)
- Foltot ejteni, szépen...* (Kelemen B. B. Bizonyos foltok c. kiállítása - Újlipótvárosi Galéria, ÚjMűvészet, 2010/1. 42-43.p.)

- Európai festő-tanú a múlt századból* (Orbán Dezső emlékkiállítás Győrött az Esterházy Palotában, Új Művészet, 2010 január)
- Szín-és színjegyzetek* (Krajcsovics Éva rajzaihoz, Műhely, 2010/3.)
- Retour* (Szüts Miklós retrospektív kiállítása Győrött az Esterházy-palotában, Új Művészet XXI. évf., 2010/12. 40-41.p)
- Gondolatok papíron* (hazai és külföldi kortárs művészek papírmunkái a veszprémi Vass-gyűjteményben, Balkon, 2011 /1)
- Közelmúltunk közel* (a Szép múlt vár ránk c. kiállításról a veszprémi Csikász Galériában / Művészetek Háza, Élet és Irodalom, 2011. 3.18.)
- Térhajlamok* (Góra Orsolya, Székely Annamária és Zsemlye Ildikó *Térhajlatok* c. kiállítása a győri Képtárban, Új Művészet XXII. évf. , 2011/4. 34-35. évf.)
- Lábnymaink az égen* (Somorjai Kiss Tibor „Fénystációk” c. kiállítása, Bartók 32 Galéria, Balkon, 2011 /3. 32-33. p.)
- A hétköznapi természetrajza* (Szentgyörgyi József rajzaihoz, Műhely, 2011 / 3.)
- Alapkérdésekről feketén-fehéren, kéken* (Szöllősi Tibor kiállítása a Raiffeisen Galériában, Balkon, 2012 / 1.)
- Színről színre látni* (Keserő Ilona *Színváltó hangtestek* című veszprémi kiállításáról, Balkon, 2012 /1. 36-38. p.)
- Emberkerti tudósítások* (Bács Emese győri retrospektív kiállításáról, Balkon, 2012 / 2.)
- Kék-fekete gesztusok* (Radosza Attila kiállítása a győri PS Galériában, Új Művészet, 2012 / 3.)
- A folyó tükre mögött* (Sárközi Anikó mosonmagyaróvári kiállítása, Új Művészet XXIII. évf. 2012/5. 47.p.)
- A fal helye(tt)* (a Convoy Berlin című kiállítás a veszprémi Csikász Galériában, Balkon, 2013 / 1.)
- Tetten ért idő, időtlen terek, csavart tükrökben* (Keresztes D. és Orosz I. kiállítása Győrött, Új Művészet, 2013 / 1-2.)
- Geometria és gesztus jelenléte* / részletek a DLA-értekezésből (Műhely - Egyetemi különszám, 2013. XXXVI. évf. 2. szám, 50-52. p)
- Tolnay Imre képei* a Műhely - Egyetemi különszámában, 2013. XXXVI. évf. 2. szám, (5, 9, 13, 15, 29, 51, 52, B3, B4. p.)
- Jellé válni* (Jakovits József győri kiállításairól, Új Művészet, 2013/6.)
- Észak és Dél horizontjai és töredékei* (Ulrich Erben kiállítása a veszprémi Csikász Galériában, Új Művészet, 2013/8. 44-45. p.)
- Gúzsba teremtve* (Györgydeák György /1958-2008/ veszprémi kiállítása, Balkon, 2013/11-12)
- Műkincsek a húsbolt fölött* (a Titkos Gyűjtemény a győri Művészeti Múzeumban, Új Művészet, 2014/1-2. 48-49. p.)
- Úton a tükörben* (*Raab Erik szerzői álnéven / Kalocsai Enikő *Reflexiók* c. kiállítása a győri Mobilisben, Új Művészet, 2014/1-2. 74. p.)
- A hétköznapi és az enyészet ragyogása* (Czene Márta művei, Új Művészet, 2014/10. 13-15. p.)
- Hiánylét* (Kondor Attila és Mátyási Péter kiállítása, ÚM online, 2014/11.)
- A pokoljárás ikonográfája* (Hermann Nitsch a Danubiana-ban, Új Művészet, 2015/1-2., in.: Új Művészet 25 év – tanulmányok, interjúk, szemelvények, Budapest, 2015. / szerk.: Pataki G. - P. Szabó E. - Rudolf A., 321-323.p.)
- Sorstéreképek* (A világgép-alakítás terei, Vajda Júlia életmű-kiállítás, ÚM online, 2015/1)
- Bemártva és bemártóztatva* (Erőss István kiállítása a Vízivárosi Galériában, ÚM online, 2015/2)
- Házak az időben* (Ekler Dezső gyűjteményes kiállítása a győri Esterházy-palotában, 2015/3. 39-41. p.)
- Anyag és szellem tengelyében* (Kelemen B. B. kiállítása az AMATÁR Galériában, Új Művészet, 2015/4. 82-83. p.)
- Üveg-fények a hegy alatt* (HUGLASS a pannonhalmi Heftér Üveggalériában, ÚM online, 2015/6)
- Üzenetek a benső városból* (Mayer Éva *Lélekterek* c. kiállítása a Molnár Ani Galériában, Új Művészet, 2015/5. 57.p.)
- Térerő* (Fukui Yusuke kiállítása a Kiscelli Múzeum Templomterében, Balkon, 2015/6. 40-42. p.)
- Képfaragók* (E. Bánki Ákos, Majoros Áron, Németh Marcell és Rajcsók Attila kiállítása, ÚM online, 2015/8)
- Sanya mester elment* (emlékezés Farsang Sándor festőművészre /1945-2015/, Kisalföld, 2015. 8.17.)
- Súlyos csendek, ecsettel* (Zoltai Bea kiállítása az Izraeli Kulturális Intézetben, Új Művészet, 2016 /1. 48-49.p.)
- Lassú, okos ragyogás* (Záborszky Gábor: Fúgák , Ludwig Múzeum, Budapest, Új Művészet, 2016 / 2-3. 28-31.p.)
- Metsző tekintet rajnai tájban* (Anselm Kiefer grafikái a bécsi Albertinában, Új Művészet, 2016 / 4. 28-31.p.)
- Poste restante* (Ölveczky Gábor grafikáiról, Új Forrás, 2016. április)
- Fények és színek szentélyében* (Sárközi Anikó festőművész katalógusbevezetője, Mosonmagyaróvár, 2016)
- Lírai életöröm és avantgárd a Duna közepén* (Miró és a Cobra csoport a Danubiana-ban, Új Művészet, 2016/9. 8-11. p.)
- Az angyalföldi és Rába-parti szürrealista* (Farsang Sándor-emlékkiállítás, Városi Képtár, Győr, Kisalföld, 2016. 09. 12.)
- Belső utak találkozásai Somorján* (a DUNART.com Nemzetközi Művésztelepről, Új Művészet, 2016 /10. 4-5. p.)
- Művésztelep a tóparton, erdőszélen* (*Raab Erik szerzői álnéven / a Gébart Zalaegerszegi Művésztelep 25 éve, Új Művészet, 2016/10. 9-10. p.)

Ötvenóvnan (beszélgetés Katharina Roterssel és Szolnoki Józseffel a kulturális emlékezetéről 1956 kapcsán, Új Művészet, 2016/11.)

Róma ragyogása Szent Márton hegyén (művészet és szakralitás Pannonhalma monostorában, Új Művészet, 2016/12.)

Aranyorkkép (A magyar festészet aranykora c. kiállítás a Krakkói Nemzeti Múzeumban, Új Művészet, 2017 / 2.)

Geometria és gesztus hullámhosszain (Crossing Borders – A Grüner-gyűjtemény a Danubiana-ban, Új Művészet, 2017/5. 42-44. p.)

Embterelen helyek – Az üres tér a kortárs festészetben, Új Művészet, Festészetelméleti melléklet, 2017. január

Gesztusok mélyének māmora (Radosza Attila Gesztus és fény c. kiállításáról, Új Művészet, 2017 / 12.)

A Magyar Éremkibocsátó Kft. világhírű műveket bemutató termékeinek bemutató-elemző tanúsítványai (2016-2018)

Az újravívott pillanat (Kéri Gáspár fotókiállítása, Új Művészet online, 2018. március 17.)

Fényhangolás (Sheri Wills fényinstallációja a Somorjai Zsinagógában, ÚjMűvészet online, 2018. június 5.)

A hajtogatott idő nyomában (Maurer Dóra filmretrospektív Győrben, Műértő, 2018. szeptember, 6. p.)

Tépázott, hontalan halhatatlanság (Tölg-Molnár Zoltán: Fenn, magasan, Balkon, 2018/9. 31-32. p.)

Ecsettel írt idő (Nádler István: Soha nem szűnő – grafikai retrospektív Győrben, Balkon, 2019/1. 23-24. p.)

A metafizika grisaille mértana (Schmal Károly: Szabálytalan rend, Balkon, 2019 / 4. 24-26. p.)

Campi colorum caelestes (Mark Rothko Bécsben, Új Művészet, 2019 / 5. 26-29. p.)

Ropogós, zamatos, fanyar nyomatok (J. Schnabel Veszprémben, Új Művészet, 2019 / 10. 13-15. p.)

Az ön-gúzsbakötő (Günter Brus a bécsi Palais Schönborn-Batthyány-ban, Balkon, 2019 / 10. 31-33 p.)

A test: énünk és létünk fekete doboza (Maria Lassnig: Ways of being - Albertina / Bécs, Balkon 2020/1-2. 40-43.p.)

A szemlélődés benső kertjei (Szabados Árpád veszprémi kiállításáról, Séd, 2020 / 27. 15. p.)

Kiállítás-ajánló (Műértő, 2020. december)

Szín-terek utasa (Somody Péter veszprémi kiállításáról, Séd 2021 / 3. 37. p.)

Tükreitekben (Rorschach Image – Veszprém, Új Művészet, 2022 / 6. 34-36. p.)

Szín-geometriából sarjadó (Maurer Dóra installációja a győri Torulában, Balkon 2022/4.)

Időtlenne válni a tépázott időben (Ai Weiwei: In search of humanity, Albertina Modern, Balkon online 2022/7-8. 127-129. p.)

Bibliográfia, hivatkozások / bibliography, references

ALMÁSI Tibor: A modelláló kéz / T. I. kiállításáról - Kisalföld, 1992. április

STANCZIK Ervin: A közelségben fölolvadó test / T. I. grafikáiról - Harmadik Part, 1994 / 1.

SARKADI Ildikó: A mindenség húrja (T.I. és Farouk Shehata kiállításáról a RAS-Galéria-hajón, Kisalföld, 1995. 9.)

KÉSZMAN József: Az igazi kép és az igazi kék / Kéri B. B. és T. I. kiállításáról – Új Művészet, 1998 / 8. 22-23.p.

AKNAI Tamás Tolnay Imre pécsi kiállításáról - Echo, 1998 / 10.

WEHNER Tibor: Ládd a láda / T. I. műveiről - Új Forrás, 1998 / 9.

N. MÉSZÁROS Júlia T.I.-ről / 23rd International Biennial of Graphic Arts – Ljubljana (katalógus)

HANCZ Gábor: Győri grafikus a ljubljana biennálén / interjú T. I.-vel, Kisalföld, 1999 május

TRGLEC, Anita: Pestra večnacionalna družba slikarjev / interjú T. I.-vel, Večer (SLO), 1999/7/22

KASZÁS Gábor: A Raab-Art csoport bemutatkozása / Kisalföld, 1999/12. 18.

SINKOVIĆ, L.: 18 umjetnika – 18 gradova / Slobodna Dalmacija, 2002/1/17.

BEKE László: T. I. spirituális terei / Katalógus-bevezető, 2002

VILLÁNYI László: Az anyag bűvöletében / Kisalföld, 2002. június

GAÁL József: Lélekből kibomló zárványok / T. I. rajzairól, Élet és Irodalom, 2002. júl. 5., másodközlés in: T. I. katalógusa, Palatia, Győr, 2004, ISBN: 963 460 315 7, 5-6.-p.

VARGA Lajos: Szétszedett, aranyozott ikonok / T. I. kiállításáról, Kisalföld, 2002. szept.

P. SZABÓ Ernő: Kronosz és kairoz / Lévy Jenő és T.I. váci kiállításáról, Új Művészet, 2004 / 10., másodközlés in: T. I. katalógusa, Palatia, Győr, 2004, ISBN: 963 460 315 7, 3-4. p.

MEYER Herta: „Minket is kiás majd az utókor” / Interjú T. I.-vel, Magyar Hírlap, 2006.márc.1.

SINKÓ István: A fal – a megszentelt hely / T. I. szekkó-kiállításáról, Új Művészet, XVII: évf. 2006 / 4. 39.p.

P. SZABÓ Ernő: Jelenlét térben és időben / Kustán M. és T. I. tihanyi kiállításáról, Magyar Nemzet 2006.VI.12.

JAKAB Gábor: Jelenlét / Kustán Melida és T.I. kiállításáról a Tihanyi Bencés Apátságban, Hitvallás, 2006/6. 17. p.

AKNAI Tamás: Aranyfüst, zsákvászon / Kustán M. és T. I. tihanyi kiállításáról, MAKTár, 2006 /10. 20-21. p.

LÓSKA Lajos: A kút, a kád és a konténer / T. I. győri kiállításáról, Új Művészet 2007 / 1.

Dr. NAGY Miklós: Az egész és a rész / T. I. munkáiról, Élet és Irodalom, 2007. június 22.

BEKE László: Elmozdulás a változatlan felé / T. I. [XL] című katalógusának bevezetője, Palatia, Győr, 2008. ISBN: 978-963-06-5692-4, 3-4. p.

- N. MÉSZÁROS Júlia: T. I. rajzairól, grafikáiról / T. I. [XL] című katalógusának bevezetője, Palatia, Győr, 2008. ISBN: 978-963-06-5692-4, 5-6. p.
- SZ. SZILÁGYI Gábor: T. I. benső képeiről / T. I. [XL] című katalógusának bevezetője, Palatia, Győr, 2008. ISBN: 978-963-06-5692-4, 7-8. p.
- BORDÁCS Andrea: Az enyészet misztériuma / T. I. vespriumi kiállításáról, Élet és Irodalom, 2008/10.3. 29.p.
- Dr. RECHNITZER János: Szerkezetek, fények és rejtelmek / T. I. fényképei, Műhely, 2009 / 3. /
- SUDÁR Éva: Ellesett pillanatok Rómából (T.I. fotókiállításáról a VOKE AJ Műv. Házban, Kisalföld, 2009. 4. 3.)
- JÁNOSY ALÍZ: Idő és fény vonzásában / beszélgetés T. I-vel, Krónika / Kozsvár, 2007. 11. in: Szárhegyi beszélgetések, Csíkszereda, 2009.
- MULADI Brigitta: Vénusz a gyárban / T. I. kiállítása a Bartók 32 Galériában, Új Művészet, 2009/11. 45.p.
- SZABÓ Noémi: Mozdulat és mozdulatlanság / Radosza A., Somody P. és T. I. kiállítása, Új Művészet, 2010. november, 45-46. p.
- SZEIFERT Judit: A töredék teljessége / T. I. munkáiról, Élet és Irodalom, 2011. július 1.
- GAÁL József: Meszelt fény / T. I. újlipótvárosi kiállításáról, Élet és Irodalom, 2012. jan. 6. 22.p.
- RUDOLF Anica: Határterületek / T. I. újlipótvárosi kiállításáról, Új Művészet, 2012. január
- VARGA Mátyás: A töredék kimeríthetlensége (T. I. 20 év lenyomatai című grafikai kiállításáról, Balkon, 2012/3. 39-40. p.)
- HAN CZ Gábor: A grafika hasonlít a kamarazenéhez (T. I. „20 év lenyomatai” című kiállításáról, Kisalföld, 201. 4. 2. 11.p.)
- TRUNKOS Ildikó: Újra színekkel dolgozom / T. I. „20 év lenyomatai” c. kiállításáról, Győr+online, 2012/03/31
- JAKAB Gábor beszélgetése T. I.-vel keresztút-mozaik tervéről a győri Szentlélek templomba, Hitvallás, Győr, 2012/9.
- KÖLÜS Lajos: Emberkertben / T. I. kiállítása a budapesti Raiffeisen Galériában, <http://noli-me-tangere.webnode.hu/tolnay-imre/>
- BARTÓK Imre: A lét küszöbéről / T. I. Kijelölt helyek c. kiállításáról, Új Művészet, 2014 / 1-2.
- RUDOLF Anica: A bárka / T. I. komáromi kiállításáról és installációjáról, Balkon, 2014 / 4. 42-43.p.
- dr. NÉMETH Gábor: Babrálni a transzcendenssel / T. I. hédervári kiállításáról, ÚM-online 2015/6
- FÖLDVÁRI Gabriella: Pannon partok / T. I. kiállítása a győri Esterházy-palotában, Győr+, 2015. október 2.
- HAN CZ Gábor: Csónak a tárlat közepén / T. I. kiállítása a győri Esterházy-palotában, Kisalföld, 2015. 10. 20.
- PATAKI Gábor: Nyomkereső / T. I. kiállítása és installációja a győri Esterházy-palotában, Új Művészet, 2015. október
- ZÁSZKALICZKY Zsuzsanna: Ki viszi át? T. I. : A legutolsó vacsora / in: A módban rejtőző Isten – Ezt cselekedjétek! Tanulmányok az úrvacsoráról, Budapest 2022.
- ZOLJÁNSZKY Alexandra: „Régóta foglalkoztat, mi marad majd utánunk” / interjú T. I.-vel, Győr+ 2016 január 29.
- FÖLDVÁRI Barbara beszélgetése T. I.-vel Látásgyakorlatok című kiállítása kapcsán, M5- Kulturális Híradó, 2016. november 15. 19,15h
- STURCZ János: Eucharisztia a csónakban (T. I.: A legutolsó vacsora c. kiállítása és installációja a Szent István Bazilikában, Új Művészet, 2017 / 4. 53. p.)
- SZALAY Ágnes: A legutolsó vacsora (T. I. kiállításáról a Szent István Bazilika Lovagtermében, Balkon, 2017 / 3. 35-36. p.)
- GYENES Gábor: Mentén (T. I. kiállítása a dunaszerdahelyi Kortárs Magyar Galériában, ÚM-online, 2018. 2.)
- KOVÁCS Alex: Az emlékezés alkímiája (T. I. Fakított helyek c. vespriemvölgyi kiállításáról, Séd, 2019/5.)
- JÁSZ Attila: Bármi lehet. Tolnay Imre fénylő sara (T. I. TERRA című tatai kiállításáról, Új Forrás, 2019/9.)
- BORDÁCS Andrea: Az aktív szemlélődés mesterei (Kondor A., Mátyási P. és T. I. kiállításáról, Balkon, 2021 / 3-4.)
- RÉVÉSZ Emese: Függőleges együttállások (T. I. kiállítása a Fest;tisztít Galériában, ÚjMűvészet-online, 2022. 10.

